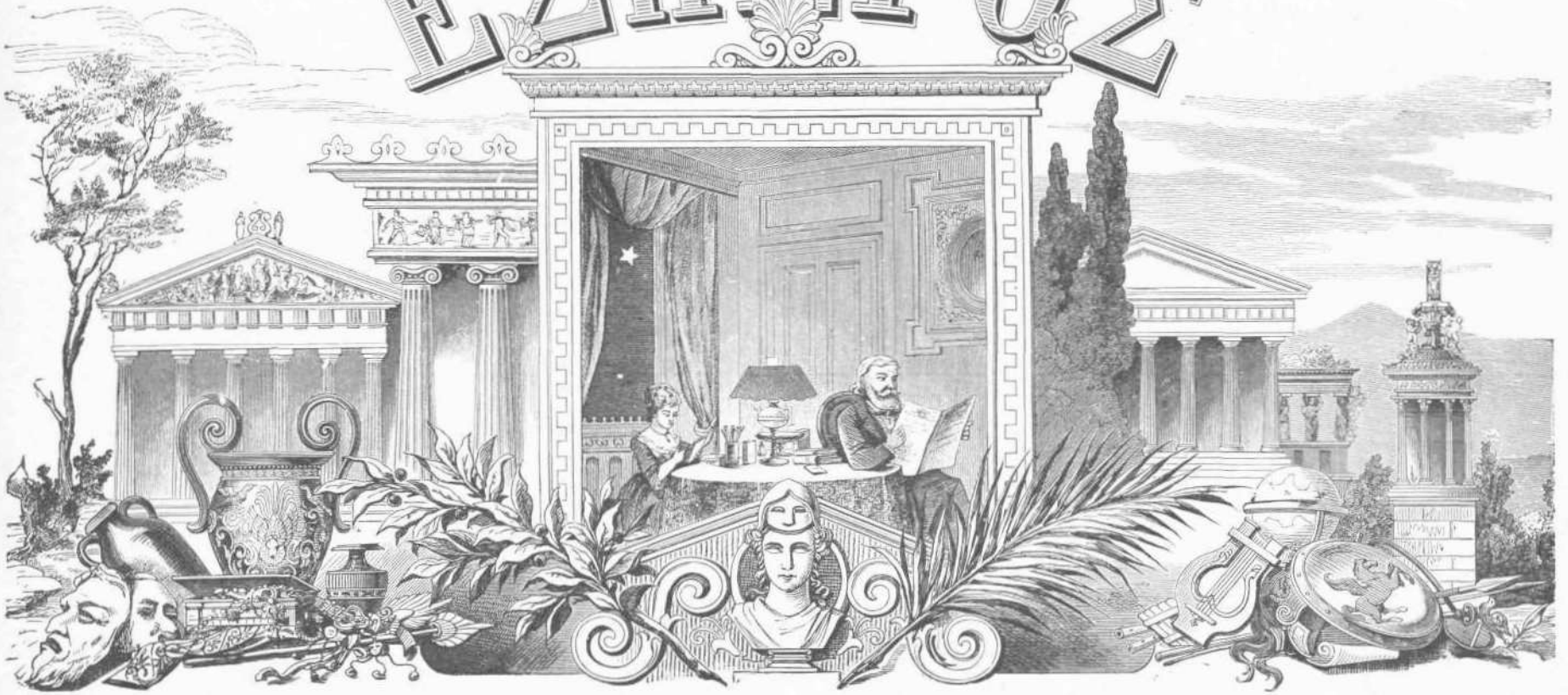

ΕΣΠΕΡΟΣ

ΕΤΟΣ Ζ΄.

Ἐκδίδεται
τῆ 1/13 καὶ 15/27
ἐκάστου μηνός.

Ἐν ΛΕΙΨΙΑΙ τῆ 113 Ἰουνίου 1887

Τιμὴ ἑτησίᾳ
προπληρωμένη
εἰς χρυσόν.

Φράγκ. 40.
Μάρκ. 32.
Ρούβλ. 16.

ΑΡ. 147.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Ὁ στρατηγὸς Σκαρλάτος Σούτσος. — Γαίτον Φαῦστος. Ἐπὶ Ἀλ. Π. Παγκαδῆ. (Συνέχεια.) — Ἑλληνικὰ ἐπιγράμματα ἐν Ἰασίῳ ὑπὸ Σ. Κορητικοῦ. — Ὁ καθεδρικός γὰρ ἐν Φλωρεντία. — Αἱ συνέπειαι ματαιοδοξίας. Διήγημα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. (Συνέχεια.) — Ὁ Δαίδαλος καὶ ὁ Ἰκαρὸς. — Βικτωρία Α΄. Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας. — Ποιήματα ἐν Ἀραβίᾳ. — Ποίησις. Λοῖσθια ἐπὶ. Ἐπὶ Κλέωνος

Ἐπαυλῆ. — Ὁ Ἀρακόνδας. — Ὁ ἰκτερόδης πνευτός. — Ἀρχαῖαι τιτρες μετεωρολογικαὶ προλήψεις. — Διάφορα. — Αἰνίγματα καὶ λύσεις.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Ὁ ἀντιστράτηγος Σκαρλάτος Σούτσος. — Ὁ καθεδρικός γὰρ ἐν Φλωρεντία. — Ὁ Δαίδαλος καὶ ὁ Ἰκαρὸς. — Ποιήματα ἐν Ἀραβίᾳ. — Ἡ βασίλισσα Βικτωρία (3 εἰκ.). — Ὁ ὄψις Ἀρακόνδας.

Ο ΑΝΤΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ
ΣΚΑΡΛΑΤΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

(Μετά εικόνας, βρα σελ. 33.)

ΠΕΡΙΘΥΣΕΝ ἐν Ἀθήναις ὀδοθη-
κοντούτης τὴν ἡλικίαν ὁ ἀντι-
στράτηγος Σκαρλάτος
Σούτσος, εἰς τῶν λογιω-
τέρων καὶ ἀρχαιότερων
ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ στρατοῦ. Δημοσιεύον-
τες σήμερον τὴν εἰκόνα αὐ-
τοῦ, συνοδεύομεν αὐτὴν
διὰ συντόμου βιογραφίας. Ὁ Σκαρλάτος Σού-
τσος ἦτο ἀνὴρ ἀκραιφνῶς ἀγαπήσας τὴν πατρίδα
καὶ πιστῶς καὶ εὐδόκως ὑπερητίσας αὐτῇ.

Κατήγετο ὁ Σκ. Σούτσος ἐκ τῆς ἡγεμονικῆς
οἰκογενείας τῶν Σούτσων, καὶ ἐγεννήθη ἐν Βου-
κουρεσίῳ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐκείνης ἐκα-
τοναετηρίδος ἐν τῇ ἡγεμονικῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ
οἴκῳ, τῇ διακρινόμενῳ ἐπὶ καλῇ ἀνατροφῇ καὶ
ἐπὶ ἐκπαιδείῳ τοῦ καθήκοντος. Μετὰ τὴν
ἐκπαίδειαν τῆς Ἑλλάδος ἀναστράφηκε ὁ Σούτσος, νεώ-
τατος τῆν ἡλικίαν, ἀποστάλῃ εἰς Μόναχον, ἔνθα
ἐπαδούθη εἰς στρατιωτικὰς σπουδὰς, ἔχων ἐκ
παιδικῆς ἡλικίας κλίσιν πρὸς τὸ στρατιωτικὸν
ἐπάγγελμα. Ἐν Μόναχῳ εἶχε συμμαθητὴν τὸν
σεβαστὸν ἡμῶν φίλον, κ. Ἀλέξανδρον Ῥαγκαθῆν,
πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος ἐν Βερολίνῳ, μεθ' οὗ
καὶ κατήλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔνθα ὁ Κυβερ-
νήτης Καποδίστριας, ὁ τοῦς μερομφομένους νέους
Ἑλλήνας ἰδίως προστατεύων καὶ ἀπανταχοῦ
ζητῶν, ἀμέσως ἐποποθέτησεν αὐτὸν εἰς τὸ πορο-
βολικόν.

Ὁ ὄθων καταβῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐλκυ-
σθεὶς ὑπὸ τῶν λεπτῶν τρόπων καὶ τῆς εὐγενοῦς
συμπεριφορᾶς τοῦ νέου ἀξιωματικοῦ, διώρισεν
αὐτὸν ὑπασιπότην του καὶ τὸ 1837 ἀulάρχην του.
Μέχρι τοῦ 1844 παρέμεινε ὁ Σκ. Σού-
τσος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Αὔλης καὶ ἰδίως με-
γάλην γενναϊότητα καὶ ἀφοσίωσιν εἶδειε κατὰ
τὰς ταραχώδεις ἡμέρας τοῦ Σεπτεμβρίου 1843,
ὅτε οἱ τὴν ἱδρυσιν συνταγματικῆς βασιλείας ἐν
Ἑλλάδι ἐπιδιώκοντες κατόρθωσαν νὰ ἐπιβλη-
θῶσιν εἰς τὴν βασιλείαν καὶ ἠνάγκασαν τὸν
ὄθωνα νὰ παραχωρήσῃ τὸ Σύνταγμα. Ἐν ταῖς
ἡμέραις ἐκείναις τοῦ κινδύνου, καθ' ἃς καὶ ἡ
ζωὴ τοῦ ἡγεμόνος πολλὰκις ἠπειλεῖτο, ὁ Σκ.
Σούτσος, πιστὸς τοῦ βασιλέως του ὁπαδός, δὲν
ἀπεμακρόνησε τοῦ πλευροῦ του, δοὺς οὕτως ἐπί-
ζηλον παράδειγμα εὐδόκου καὶ σπανίας ὄντως
ἀφοσιώσεως.

Τὸ 1844 ἀπεσῶρθη ὁ αὐτόμομος στρατηγός
τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἀνακτόρων καὶ διορίσθη γε-
νικὸς γραμματεὺς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιω-
τικῶν, διαμείνας ἐν τῇ ὑψηλῇ ταύτῃ θέσῃ μέ-
χρι τοῦ ἔτους 1853, ὅτε ἐν τῇ ὑπουργείῳ τοῦ
ναυάρχου Κριεζῆ ἐγένετο ὑπουργός τῶν Στρα-
τιωτικῶν. Ἐπελήθησεν μετὰ τινὰς μῆνας τῆς
Ἀγγλο-γαλλικῆς κατοχῆς μετὰ τὸν Κριμαϊκὸν
πόλεμον τὸ ὑπουργεῖον Κριεζῆ παρητήθη καὶ ὁ
Σκ. Σούτσος ἀνελάβετο ὑπηρεσίαν ἐν τῇ ἐνεργῇ
στρατῷ, διακρινόμενος ἀσπίτες διὰ τὴν τακτικὴν
τῶν ἀναθεθειμένων αὐτῷ καθήκοντων ἐκπλή-
ρωσιν. Βλέπων ἐν ἔτει 1862 τὰ πνεύματα ἐξη-
ρεθισμένα κατὰ τῆς δυναστείας τοῦ ὄθωνος καὶ
μὴ γνωρίζων πῶς νὰ συμβιβασθῇ τὰ πρὸς τὴν
βασιλείαν καὶ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκοντά του,
ὁ τίμιος στρατιώτης ἐζήτησεν ἀδειαν καὶ ἀπε-
σῶρθη εἰς τὸ ἐν Τατοῖῳ κτήματι του, διάγων

ἐκεῖ μετὰ τῆς οἰκογενείας του, ἦν περιπαθῶς
ἡγάπα.

Ἡ θύελλα ἀνεσκήψε καὶ παρήλαε καὶ νέα
ἐν Ἑλλάδι ἰδρῶθη δυναστεία. Ὁ βασιλεὺς
Γεώργιος μικρὸν μετὰ τὴν εἰς Ἑλλάδα κάθοδον
αὐτοῦ ἐκάλεσε τὸν Σκ. Σούτσον παρ' αὐτῷ ὡς
αὐλάρχην, ἀλλ' ἐπ' ὀλίγον διέμεινε ἐν τῇ θέσῃ
ταύτῃ, διότι ἀνάγκη παρίστατο νὰ ἀναλάβῃ ὁ
πεπειραμένος στρατηγὸς ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν, ἦν
καὶ ἐξετέλεσε δις κατὰ τὴν μεθῆρον γραμμῆν.
Ἡ τελευταία στρατιωτικὴ αὐτοῦ ὑπηρεσία ὑπῆρ-
ξεν ἡ γενικὴ ἐπιθεώρησις τοῦ στρατοῦ. Πλήρης
ἡμερῶν, τεθλιμμένη ἔχων τὴν καρδίαν του ἐπὶ
τῷ θανάτῳ τῆς τελευταίας καὶ προσφιλοτάτης
τῶν θυγατέρων του, φέρων πρὸς τοῦτοις ἐν ἐαυτῷ
τὰ σπέρματα τῆς ἀμειλίχτου καρδιακῆς νόσου,
ἣ καὶ ὑπέκυψεν, ὁ Σκαρλάτος Σούτσος ὀλίγον
κατ' ὀλίγον ἐξάδειε πρὸς τὸν τάφον καὶ πρὸ
τῶν ἡμερῶν ὑπέκυψεν εἰς τὴν κοινήν παντός
ἀνθρώπου μοίραν.

Ἡ κηδεία τοῦ γηραιοῦ στρατηγοῦ ἐγένετο
μετὰ πολλῆς ἐπιστημότητος, παρευρέθησαν δὲ ἐν
τῇ ναῦ τῆς Μητροπόλεως, ἔνθα ἐψάλῃ ἡ νεκρώ-
σιμος ἀκολουθία, ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ Διάδοχος,
φέροντες ἀμφότεροι τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ Σω-
τήρος. Ἀπειρον πλῆθος λαοῦ συνώδευσε τὴν
ἐπιθλιτικὴν κηδείαν ἀπὸ τοῦ Ναοῦ μέχρι τοῦ
τάφου, ὅπου ἐξεφωνήθησαν τρεῖς λόγοι, ὁ μὲν
ὑπὸ τοῦ κ. Δημ. Καλλιφρονά, ὡς προέδρου τοῦ
δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηναίων, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ
κ. Τιμ. Ἀργυροπούλου καὶ ὁ τρίτος ὑπὸ τοῦ
καθηγητοῦ κ. Εὐσταθίου, σκιαγραφῆσαν τὸν
βίον τοῦ μεταστάντος ἀνδρός. Ἦτο σχεδὸν νύξ,
ὅτε ὁ κρότος τῶν τηλεθόλων ἀγγήγειλεν ὅτι ὁ
Ἑλλῆν στρατηγός, ὁ ἀγαθὸς καὶ πολυτίμιος
γέρον, κατετίθη εἰς τὸν τάφον.

Ἔστω ὁ βίος τοιοῦτο πολίτου καὶ στρα-
τιώτου ἐπιζήλον παράδειγμα εἰς τὰς ἐπερχο-
μένας γενεάς!

ΓΑΙΤΟΥ
Φ Α Υ Σ Τ Ο Σ.

Ἦτο Ἀλ. Ῥ. Ῥαγκαθῆ.

(Συνίγεται.)

Γ.

ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Εἰσέρχεται ὁ Φαῖστος μετὰ τοῦ κυνός.

Φαῖστος.

Ἀφῆκα ὄσση καὶ πεῖθια,
ἃ ἢ θαθεῖα νύξ καλυπτεῖ·
κ' ἐν μαντευσοῦσῃ τῇ καρδίᾳ
θελιῶν ἢ ψυχῇ προκύπτει.
Ὅρμιον, ὀρέξω ἀτόπων
πρὸς ὑψηλότερ' ἀπετραπήν,
καὶ τὴν κατέγεις τῶν ἀνθρώπων
καὶ τοῦ Θεοῦ ἀγνή ἀγάπη.

Ἦσοχος, κύων! καὶ ἃς λείψ' ἢ ταραχῆ.
Εἰς τὴν φλιάν μὴ φύσα μετὰ βίας.
Κοιμήθητι ὀπίσω τῆς ἐστίας.
Θενά σοι στρώσω προσκεφάλαιον παχύ.

Καθὼς μᾶς εἶχες οὐ διασκεδάσει
τρέχων, πηδῶν εἰς τοὺς ἀγρούς, τὰ δάση,
κ' ἐγὼ σοὶ δίδω τὴν φιλοξενίαν·
πλὴν, φίλον κτήνος, ἔχε ἡσυχίαν.

Εἰς τὸ μονῆρές μου γραφεῖον
ὁ φίλος ὄταν καίη λόγχος,
ἐντός μου λάμπει φωτὸς ἵχνος,
ἀποκαλύπτων μοι τὸν βίον.
Ὁ νοὸς μου θάλλει ὕγις,
καὶ μετ' αὐτὸ ἐλπὶς συνάμα,
κ' ἐπιποθῶ εἰς τὴν ζωῆς
ἐκ νέου νὰ ῥιφθῶ τὸ νᾶμα.

Μὴ γρύζεις, κύων. Εἰς τοὺς θεῖους τόνους,
ὅστινες τὴν καρδίαν μου πληροῦσι,
μὴ ὑλακὰς μιγνύεις κακοφάνους.
Οἱ ἀνθρώποι πᾶν ὄντι ἀγνοοῦσι,
καὶ θεῖα δὲν νοοῦσι, τὸ κακίον·
τὸ ἀγαθὸν ἀρνοῦνται καὶ τ' ὄραϊον,
τὸ τὴν κατάληψιν αὐτῶν συχέου.
Γρύζεις καὶ οὐ καθὼς ἐκείνοι γρύζουσι;
Ἄλλ' ὄργῳ μάτην. Ἦδῃ εἰς τὸ πνεῦμα
τ' ὄναρ σεθεν αἰσθάνομαι κ' ἐκλείψαν.
Πῶς πάλιν, πῶς ἐστέρησε τὸ ρέμμα,
καὶ με ἀφῆν' εἰς τὴν προτέραν δίδαν;
ὦ! πείραν ἔχω ταύτης, φεῖ! τῆς δίψης.
Ἐν ταῖς ἀνάγκαις ἐκζητοῦμεν τρόπους
ὑπὲρ τὴν φύσιν καὶ ὑπερανθρώπους·
προστρέχουμεν εἰς τὰς ἀποκαλύψεις.
Ἄλλ' οὐδαμῶ ἔστι τις συγκριτέα
πρὸς τὴν διδάσκου ἢ Γραφῇ ἢ Νέα.
Μοὶ ἔρχετ' ὄρεξις ἢ ἀναπατάσω
τὸ ἱερὸν τῆς κειμένων ἐκείνου,
λέξιν πρὸς λέξιν νὰ τὸ ἐξετάσω,
καὶ εἰς τὸν νοῦν αὐτοῦ νὰ ἐμβαθύνω.*)

(Ἀνοίγει ἀντίτυπον τῆς Νέας Γραφῆς καὶ ἀρχεται τῆς
ἐργασίας.)

Ἰδοῦ, "Ἐν ἀρχῇ", γράφει, "ἦν ὁ Λόγος."
Ἀμέσως πρῶτος διαταγμός. Εὐλόγως.
Τόσ' εἰς τὸν λόγον δίδεται ἀξία;
Βεθαίως εἶναι ἄλλ' ἢ σημασία.
Ἄν ἀντελήφθῃν τοῦ κειμένου ὅπως δεῖ,
δηλοῖ τὸ γράμμα. "Ἦτον ἐν ἀρχῇ ὁ νοῦς."
Ἄλλὰ μὴ σπεύσω, εἰ ἀρχῆς ἐκ προφανοῦς
ἐννοίας μήπως μεταπέσω εἰς ψευδῆ.
Ὁ νοῦς; Πῶς οὗτος ἐνεργεῖ καὶ πλάττει;
Ἦρμοξε μάλλον. "Ἐν ἀρχῇ ἦν ἡ ἰσχὺς."
Φωνὴ πλὴν λέγει ἐν ἐμοὶ: "ἀδολεσχεῖς."
Τὴν ἐρμηγίαν καὶ αὐτὴν ὄ' ἀλλᾶξες."
Τὸ πνεῦμα βοηθοῦν μοὶ διατάττει:
νὰ εἰπῶ ὅτ' ἦν ἐν ἀρχῇ ἢ πράξις.

Ἄν σὺνικός μου νὰ εἶσ' ἐλπίζης,
αἶ, κύων, φθάσει, μὴ ἀτακτῆς·
κ' ἢ παῦσε, σὺντροφε, νὰ γαυγίζης,
ἢ ἂν σ' ἀρέσκη νὰ ὑλακτῆς,
ἐξελθ' ἐλευθέρως, ὡς ὀρίζεις,
διὰ τῆς θύρας τῆς ἀνοικτῆς·
ἢ θά ἐξέλθω, ἂν μὴ ζαλιζῆς.
Ἄλλὰ τί τοῦτο; Ὁψίς ποία!
Εἶν' ἀληθῆς, ἢ ὑπαιτία;
Ἰδοῦ, ὁ κύων αὐτομάτως
αὐδᾶν εἰς ὕψος καὶ εἰς πλάτος.
Ἔτι ὀγκοῦται τὸ θηρίον.
Αὐτὸ δὲν εἶναι πλέον κύων.
Ἦδῃ πληρῶν τὰ ὀμᾶτά μου,
ἔχει μορφήν ἱπποποτάμου,
ὀρεῖ δὸδόντας, ὄμμα φλογερὸν.
ὦ! σὲ γνωρίζω, φάσμα μιαρῶν,

*) Ἐν τῇ πρωτοτύπῳ. "Εἰς τὴν φλιάν γερα-
μανικὴν νὰ τὸ μεταφάσω."

ἡμίπορε κολάσσει κακῆ.
Διὰ σὲ πρέπουσιν Σολωμωνικά!*)

Πνεύματα (ἔξωθεν ἐκ τῆς διάθεσιν).

Δέμιος εἰς μας ἐντός κρατεῖται·
ἔξω οἱ ἄλλοι μὴ προχωρήτε.
Ὡς ἀλώπηξ εἰς παγίδα,
γέρον δαίμων, στέρφου, πῆδα·
ὄμως προσοχῆ!
Πέταγμα ταχύ!
Ἄναθαίνετε, καταθαίνετε,
καὶ θενά λυθῆ.
Ὅστις δυνήθῃ,
ἄς τὴν βοήθῃ.
Καὶ αὐτὸς πολλὰκις βοήθῃς μας φαίνεται.

Φαῖστος.

Ὅπως ἴδω τὴν ὕψιν τοῦ στοιχείου,
χρεῖα ἐστὶ τοῦ τετραπλοῦ λογιῶ!**)

Ἡ Σαλαμάνδρα θά καίη·
ἢ Νηρηίς θενά πλέη·
ὁ Ἐφιάλης θ' ἀφανίζεται·
ὁ Κόβαλης θεν' ἀγανίζεται.
Ὁ τῶν στοιχείων
ἀγνοῶν ποῖον
τὸ κράτος, τίνα τὰ φυσικά των,
ποτὲ δὲν ὄ' ἀρεθῇ ἐπὶ πνευμάτων.
Εἰς τὰς φλόγας κρημνίσθητι,
ὦ Σαλαμάνδρα!
Εἰς τὸ ρέμμα θυθίσθητι,
ὦ Νηρηίς!
Λάμπε ὡς ἄστρον νυκτῶν,
ὦ Ἐφιάλα!
πᾶν καλὸν φέρ' ἐφικτόν,
Κόβαλε, Κόβαλε!

Ἐλθέ, τὸ πρόσωπόν σου δεῖξον ἀνοικτόν.
Κάνεν ἐκ τοῦτων τῶν στοιχείων
δὲν ἐνοπάρῃ εἰς τὸ θηρίον.
Δεικνύει τοὺς ὀδόντας καὶ με θλέπει,
καὶ κᾶθηται ἀτάραχον ἐμπρός μου.
Δὲν τὸ ἐγείρει ὁ ἐξορκισμὸς μου.
Σφοδρότερον νὰ τὸ κτυπήσω πρέπει.

Εἶσαι, δόμορφον θηρίον,
πνεῦμα τῶν καταχθονίων;
Ἰδὲ τοῦτο τὸ σημεῖον.***)
Πρὸ αὐτοῦ πᾶς μέλας δαίμων
τὸν αὐχένα κλίνει τρέμων·
Ἰδοῦ το, ἐξογγυόται·
ἢ θρίξ του ἀνορθοῦται.
ὦ τέρας ἀποφώλιον,
θὰ δυνήθῃς νὰ στρέψῃς θλέμμα ὀδόντων,
ὅπως ἴδῃς τὸν ἀναρρον,
ἐν οὐρανοῖς πανίερον,
τὸν ἀρρητὸν, τὸν πάνταχρον,
θὺμ' ἀσεθῶν ἀνίερον;

Ἐν τῇ γωνίᾳ ὅπου εὐρίσκεται,
ὡς ὁ ἐλέφας ὀγγυόται, πρήσκεται.
Πρὸς πανταχοῦ τὰ μέλη του ἐκταίνει,
καὶ εἰς ὀμίχλην λύετ' ἐντός ζόφου.
Μὴ ἀναθαίνεις μέχρι τοῦ ὀρόφου·
τὸν κύριόν σου πέσο καὶ προσκύνει.
Δὲν ἀπειλῶ ματαίως, ὅπως καθορᾶς.
Φυσοῦ τὰς φλόγας ἐπὶ σὲ τὰς ἱεράς.

Μὴ πρόσωμεν
τὴν τριλαμπῆ λυχνίαν·

*) Ἡ περὶ Σολωμῶντος, ὡς μάγου καὶ ἐξορκιστοῦ
πρόληψις τῶν Ἰουδαίων ἐστὶ γνωστῆ καὶ τῷ Ἰωσήφ
καὶ τῷ Ὁμήρῳ. Τὴν σολωμωνικήν (Claviolum
Solomonis) ἀναφέρουσιν οἱ καθ'ἑαυτοὺς τοῦ μεσαιῶνος
Παρακλήσιος, Βίβλις κτλ.

**) Κατὰ τὰς μεσαιωνικὰς προλήψεις, ὑπῆρχεν
στοιχειώδη πνεύματα (στοιχεῖα), ἀνήκοντα ἀνά ἐν (ἀνά
μία τάξι) εἰς ἕκαστον τῶν τεσσάρων στοιχείων.

***) Τοῦ Σταυροῦ.

Μὴ πρόσωμεν
τὴν μαγικὴν μου νὰ ἴδῃς τελείαν.

(Πιπτοῦσε τῆς ὀμίχλης προβαίνει ὅπισθεν τῆς ἐστίας ὁ
ΜΕΦΙΣΤΟΦΕΛΗΣ, ἐνδοξοῦμενος ὡς ὀδοκόμος φοιτητής.)*

Μεφιστοφελής.

Πρὸς τί ὁ τόσος θόρυβος; Μ' ἐκράξτε;
Τί θέλατε; Ἰδοῦ με. Διατάξτε.

Φαῖστος.

Τοῦ σκόλου ἦτον οὗτος ὁ ἐνδοξότατος
κυρῆν! Ἀστειὸν ὄντως! Λογιώτατος!
Μεφιστοφελής.

Τὸν Κύριόν μου εὐσεβάτως χαίρειω.
Μ' ἰδρώσατε.

Φαῖστος.

Καὶ τ' ὄνομά σου; Ἐρωτῶ.
Μεφιστοφελής.

Θαυμάζω πῶς εἰς τοῦτο τὰ προσέειπες
σὺ, ὁ μικρὸν προσόχων εἰς τὰς λέξεις,
κ' ὑπὸ τὴν ὕψιν τῆς ἐπιφανείας
ζητῶν τὸ θάθος μόνον τῆς ἐννοίας.

Φαῖστος.

Κύριοι, σὰς, τὰς ἰδιότητάς σας
συνήθως σαφηνίζει τ' ὄνομά σας.
Διάβολος, ψυχάρπαξ, ψευδαλιετής,
λέξεις, ἐκάστη ἐκφραστικωτάτη.
Τίς εἶσαι;

Μεφιστοφελής.

Τῆς ἰσχὺς μέρος, ἦ τις
τὸ κακὸν θέλει, τὸ καλὸν δὲ πράττει.

Φαῖστος.

Αἶνιγμα λέγεις. Τ' εἶναι τὸ νοούμενον;

Μεφιστοφελής.

Εἶμι τὸ πνεῦμα τὸ θεῖον ἀρνούμενον.
Δικαίως δὲ. Πᾶν ὄντ' ὑπάρχει, κρείττον
ἂν οὐδαμῶς ὑπῆρχε θενά ἦτον,
ὡς ἐπανέλθη ἄξιον εἰς τὸ μὴ ὄν.
Λόγον ποιήσθε συνεχῶς ἀμαρτιῶν,
καταστροφῶν, ἢ καὶ κακῶν παντοίων.
Ἰδοῦ, αὐτὸ ἐστὶ μοῦ τὸ στοιχεῖον.

Φαῖστος.

Πῶς εἶσαι μέρος, ἐν φῃ εἶσαι ὅλος;

Μεφιστοφελής.

Ἦν μετριοπροσῶν, ὄχι ὀδός.
Ὁ ἀνθρώπος καυχᾶται, τοῦτον τὸν μικρὸν
μικροκόσμον ὡς μέγα ὄλον θεωρῶν.
Τοῦ μέρους εἶμι μέρος, κλάδου τοῦ παντός,
τοῦ σκότους μέρος, γεννηθείς αὐτοῦ ἐντός,
εἰς οὐ τὸ φῶς ἐτέθη κ' ἡμέρα,
νὰ ἐκθρονίσῃ τείνον τὸν πατέρα.
Πλὴν ζητεῖ μάτην. Δούλον τῶν σωματῶν,
ἔχεται τοῦτον, εἰς αὐτῶν ἐκρέον.
Πᾶν σῶμα, καίτοι δι' αὐτοῦ ὄραϊον,
τὸ ἀνακόπτει, τὴν ὁδὸν του φράττον.
Δι' ὃ ἐλπίζω πῶς ταχέως θά σεσθῇ
αὐτό, ὅταν πᾶν σῶμα θεν' ἀφανισθῇ.

Φαῖστος.

Ἐργάτα σκότους, σὲ καταλαμβάνω.
Μεγάλ' ἀδονατῶν νὰ καταστρέψῃς,
εἰς τὰ μικρὰ τὰς προσπαθείας στρέψεις.
Φαῖστος.

Μικρὰ πλὴν κ' εἰς αὐτῶν ἀπολαμβάνω.
Αὐτ' ἢ γελῶσα ἀρνησις τοῦ μηδενός,
ὁ δὴθεν κόσμος οὗτος ὁ οὐτιδανός,
Δὲν συζητοῦνται πλὴν αὐτὰ συντόμως.
Ὅδ' ἔφερα αὐτῷ ἐπιβλαβῆς τι.
Σεισμοῦ, θυελλᾶς ἔκρημα, τυρκαϊκᾶς,
Μεφιστοφελής.

Μεγάλ' ἀδονατῶν νὰ καταστρέψῃς,
εἰς τὰ μικρὰ τὰς προσπαθείας στρέψεις.

Φαῖστος.

Ὅσας σ' ὑποσχεθῶμεν ἀπολαύσεις
νὰ ἔχῃς ἀμειψίους δὲν θά παύσης.
Δὲν συζητοῦνται πλὴν αὐτὰ συντόμως.
Ἐργουαί πάλιν καὶ περὶ αὐτῶν λαλῶ.
Τὴν Ἐξοχότητά της τῶρα θωμάς
νὰ μ' ἀπολόσῃ τὴν θερμποαρακαλῶ.

*) Εἰς τὰ μεσαιωνικὰ συγγράμματα Μεφιστο-
φελῆς ἢ Μεφιστοφιλις. Ἐν ταῖς πρῆν χρόνοις,
καὶ μέχρι τοῦδε, εἰ καὶ σπανιότερον, πένητες σπου-
δασταὶ περιέρχοντο τὴν χώραν, εἰς ἑλεῶν ζῶντας καὶ
τὰ πρὸς τὴν σπουδὴν ποριζόμενοι.

ἀλλ' ἔμεινε καὶ μένει θάλασσα καὶ γῆ.
Κ' εἰς τὰς τῶν ἐπαράτων ζῶων γενεάς
καὶ τῶν ἀνθρώπων ἐπιπαρῶν. — Τί ὄργῃ!
δὲν κατορθῶ, ὡς θέλω, νὰ τοὺς θλάψω.
Τί μ' ἀφελεῖ ἂν μοιρῶδας θάψω;
Δὲν παύει νέον αἷμα νὰ κυκλοφορῇ.
ὦ! εἶναι τις νὰ σκᾶσῃ, νὰ διαραρῃ!
Σπερμάτων μοιρῶδας ὡς ἐν ἀκαρτεῖ
ἐκπέμπουσι τὸ βῶρο, ὁ ἀήρ, ἡ γῆ,
εἰς θερμῆν, φύσιν, εἰς ὕγρα κ' εἰς συμπαγῆ·
καὶ ἂν ἡ φλόξ μερὶς ἐμὴ δὲν ἦτον,
ἦθειλον μένειν πένης τῶν πηνύτων.

Φαῖστος.

Εἰς τὴν δημιουργίαν τῶν αἰώνων,
ὄψ' ἦς ὁ κόσμος ἐξυφάνεται καλός,
τὸν γρόνον οὐ δεικνύεις τὸν δαιμόνιον,
ψυχρῶς, δολίως, ὄμως καὶ ἀνοσηλῶς.
Εἰς ἄλλο τί θά πρέπει ν' ἀποβλέψῃς,
τοῦ χάους γόνε καὶ τῶν διαθόλων.

Μεφιστοφελής.

Τὰ θλέπομεν. Ἔσται δευτέρα σκέψις.
Λαλοῦμεν πάλιν περὶ τοῦτων ὄλων.
Ἦμπορῶ τώρα ν' ἀποχαιρετήσω;

Φαῖστος.

Νομίζω περιττὰ αἱ ἐρωτήσεις.
Σήμερον ἐφθάσα νὰ σὲ γνωρίσω.
Ἔργου ὀσάκις, ὅπως ἂν βελήσῃς.
Εἶν' ἀνοικτὰ παράθυρα καὶ θύρα,
κ' ἡ καπνοδόχ' εἶν' ἔμβασμα ἀρμάδιον.

Φαῦστος.

Μεῖνε δά! Τόσον δὲν ἐπιείης ὁ καιρός.
Στιγμάς ὀλίγας· νὰ μ' εἴπῃς καὶ ἄλλην.

Μεφιστοφελής.

Ἄφες με τώρα. Ἐπιστρέφω πάλιν,
καὶ τότε ἔρωτα εἶπ' αὐτὰ λεπτομερώς.

Φαῦστος.

Ἐμὴ ἐνέδρα κατὰ σοῦ δὲν ἦτο.
Σὺ πταίεις ἂν σ' ἐδέσμευσε πλεκτάνη.
Ὁ τὸν διάβολον κρατῶν κρατήτω.
Εὐκόλως πάλιν δὲν τὸν συλλαμβάνει.

Μεφιστοφελής.

Ἄφ' οὗ τὸ θέλγες, κ' εἶναι ἀναγκαῖον,
ἔστω, θὰ μείνω· πλὴν θὰ δοκιμάσω
διὰ τεχνῶν ἀξίων σου καὶ νέων,
ὡς δυνῆθῶ, νὰ σε διασκεδάσω.

Φαῦστος.

Καλόν. Τεχνάσω δὲ, τὴν δύνασαι· ἀρκεῖ
νὰ εἶν' ἡ τέχνη καὶ διασκεδαστική.

Μεφιστοφελής.

Εἰς ὦραν, φίλε, θ' ἀπολαύσης μίαν
αισθητηρίων ἡδονήν, ὅποισιν
οὐδ' εἰς πολλῶν μηνῶν μονοτονίαν.
Αὐταὶ δ' αἱ παραστάσεις τῶν πνευμάτων
καὶ αἱ εἰκόνας τῶν καὶ τ' ἄσματά των
καὶ δὲν εἶναι φαντασμαγορία.

Ὅσμη θὰ σε ἤδονῃ ἀρωμάτων,
γαῖσιν γλοκῶν τὸν λάργαγα θρωμάτων,
καὶ θὰ σοὶ πλέη εἶπ' εἰς τέρψιν ἡ ψυχῆ.
Περιττὴ πᾶσα παρασκευασία.

Ἐσμέν παρόντες πάντες. Τὸ λοιπόν, ἀρχή!

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ ΕΝ ΙΑΣΙΩΙ

ὑπὸ Σ. Κρητικῶ.

Ἡ πόλις Ἰασίου, καίτοι μὴ φέρουσα ἀρ-
χαιολογικὴν τινα ἀξίαν, οὐκ ὀλίγον
ὅμως ἐνδιαφέρει τὸν Ἑλληνομῶνα κατὰ
τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τῆς
ἡγεμονίας τοῦ ἡγεμόνος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐπο-
νομασθέντος "ἀγαθοῦ" (1401 μ. Χρ.), καὶ τοῦ
ἐξ Ἠπειροῦ ἡγεμόνος Βασιλείου, τοῦ ἐπικλη-
θέντος "λύκου" (1634). Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἰδίᾳ
τούτου ἄρχεται ἡ ἑλληνικὴ ἐπικράτης μέχρι
τοῦ μεγάλου διὰ τὸν Ἑλληνομῶνα συμβάντος,
τῆς Ἑλλ. ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, καθ' ἣν τὸ
Ἰάσιον ὑπῆρξε τὸ πρῶτον ὀρητήριον τῶν διορ-
γανισάντων τὴν "Φιλικὴν Ἐταιρίαν".

Περὶ τῆς κτίσεως τῆς πόλεως Ἰασίου καὶ
τῆς πρὸ αἰῶνος καταστάσεως αὐτῆς, ὡς καὶ περὶ
τῆς νῦν καταστάσεως, ἐδημοσιεύθη διατριβὴ ἐν
τῷ πρὸ μικροῦ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀναφανέντι
περιοδικῷ "Ὁ Ἰστὸς".

Πρὸς κατάδειξιν τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ Ἑλ-
ληνισμοῦ ἐν Μολδαβίᾳ καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ πρωτευ-
ούσῃ αὐτῆς πόλει Ἰασίῳ, σῶζονται εἰσέτι πολ-
λαχοῦ τῶν Ναῶν αὐτῆς, ὡς καὶ ἐπὶ διαφόρων
κτιρίων ἑλληνικὰ ἐπιγράμματα, ἅτινα ὀσμῆραι,
εἴτε ἐξ τοῦ χρόνου, εἴτε ἐξ ἀμελείας, εἴτε καὶ
ἐπὶ σκοπῷ ἀφανίζονται καὶ ἐξαλείφονται. Τού-
του ἔνεκα λίαν ἀναγκαῖον καὶ λουσιτελὲς διὰ τὴν
ἱστορίαν ἔδοξέ μοι, ἵνα καταγίνω πρὸς συλλογὴν
καὶ διάσωσιν τῶν ἐν λόγῳ ἐπιγραμμάτων, τῶν
εἰσέτι διατηρουμένων. Ἀλλὰ τὸ ἔργον ἀναμφι-

θόλως οὐδ' ἄπονον οὐδ' ἀδάπανον τυγχάνει, διὸ
καὶ πάντων τῶν ἐπιγραμμάτων ἡ συλλογὴ εἰ-
σέτι δὲν ἐπετεύχθη. Ἐν τούτοις οἱ ἀναγνώσται
τοῦ "Ἐσπέρου" οὐχὶ μετ' ἀδιαφορίας πιστεύω
ἀναγνώσονται τὴν μικρὰν μου ταύτην συλλογὴν,
καθ' ὅσον ἄλλως καὶ ἡ πρώτη τυγχάνει.

Τὰ ἐπιγράμματα ταῦτα δὲν φέρουσιν ἐποχὴν
προγενεστέρην τῆς τοῦ Ζ'. αἰῶνος, διότι πρὸ
τούτου ἔν τε τῇ σχολῇ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐπε-
κράτει ἡ σλαβωνικὴ διάλεκτος. Διὸ καὶ τὰ ἐκ-
κλησιαστικὰ βιβλία, ὡς καὶ ἡ μετάφρασις αὐτῶν
εἰς τὴν ῥωμουνικὴν γλῶσσαν, ἐγράφοντο γράμ-
μασι σλαβωνικοῖς. Τὰ δὲ ἐπιγράμματα ἐπὶ Ναῶν
καὶ ἀλλαχοῦ οὐ μόνον γράμμασι, ἀλλὰ καὶ δια-
λέκτῳ σλαβωνικῷ ἐχρῶντο.

Ἀπὸ τοῦ ἂνω μνημονευθέντος ἡγεμόνος Βα-
σιλείου τοῦ Λύκου, τοῦ συστάσαντος καὶ ἑλληνο-
ρωμουνικὴν Σχολὴν ὑπὸ τὸν τίτλον Ἀκαδημίας
τὸ 1646, μεταπεμφθέντος δὲ σοφοῦ Ἑλληνας
διδασκάλου, ἤρξατο ἡ τῶν ἑλληνικῶν γραμμά-
των ἐπικράτης καὶ ἡ ἀποκοράσις τῆς σλα-
βωνικῆς. Ὁ Βασίλειος ἔκτισε τὸν περίφημον διὰ
τὴν ἀρχιτεκτονικὴν του καλλονὴν καὶ τὴν γλυ-
πτικὴν διακόσμησιν Ναὸν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν,
ὃν ἤδη ἀνακαινίζουσι κατὰ τὸ πρότυπον σχεδίου,
ἐν ᾧ καὶ ἡ ἀγιογραφία καὶ πᾶσα ἑλληνικὴ ἐπι-
γραφή ἐτύχχανεν. Ἀτυχῶς ὅμως τὸ πᾶν ἐξη-
λείφθη, ἐκτός μόνον δύο ἐπιγραφῶν ἐπὶ τοῦ
κωδωνοστασίου ἐν τῇ κυρίᾳ προσόψει καὶ ἐν τῇ
προσόψει κατὰ τὴν ἐξοδὸν τοῦ Ναοῦ, καθότι ἡ
εἰσόδος καὶ ἡ ἐξοδὸς τοῦ Ναοῦ ἐν τῇ αὐτῇ
γίνεται ἐκ τοῦ κωδωνοστασίου. Ἐπειτα ἡ ἐπι-
γραφή.

Συνάροις θεῖα δαπάνη κοινότητος τῶν ἐν τῷ
Ἄθῳ καὶ Ἐπαρχίας Συνεσίου Χαλανδρινοῦ, ἀνηγέρθη
ἐκ βῆθρων ἀπὸ 1804 ἕως 1806.

Πλησίον τοῦ Ναοῦ τούτου τῶν Τριῶν Ἱε-
ραρχῶν ἔκτισται ξενοδοχεῖον ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἡγε-
μόνος Βασιλείου, ὀρίσαντος τὰς προσόδους ὑπὲρ
τῆς Σχολῆς, καὶ λουτρῶν τουρκικῶν, ἐξ ὧν σῶ-
ζεται ἡ ἐξῆς ἑλληνικὴ ἐπιγραφή.

Μὲ ἔσοδα ἐμοῦ Ἱεζεκιὴλ ἱερομονάχου ἀνεκαι-
νίσθη τούτο τὸ λουτρὸν ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας τοῦ
Ἰωάννου Νικολαίου Βοεβόδα, καὶ μεῖ ἐπιστομῆν τοῦ
Δήμου Χαματζῆ καὶ Σουτζῆ (ς) 1746. Ἰουνίου α'.

Ἐνοθεν δὲ τῆς πόλεως τοῦ Ἁγίου Σάββα
ἀναγινώσκεται ἡ ἀκόλουθος ἐπιγραφή.

Ὁ θαυμαστός οὗτος καὶ ἀειπαίνονος θεῖος Ναός
ἀνεκαινίσθη ἐκ βῆθρων παρὰ τοῦ πανευσεβεστάτου
ἀρχοντος Ἰωάννου Ποστελνίκου ἀνεμίου τοῦ τεθη-
μένου ἀρχοντος Σκαρλάτου ἀπὸ Κωνσταντινουπό-
λεως, ἡγουμένου οὗτος τοῦ Ἱεροῦ ἱερομονάχου ἐκ
τῆς ὑπερφύμου νήσου Κύπρου καὶ πρωτομάστορος
Γρηγορίου ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ ἔτος σλαβωνιστὶ γέγραπται, ἔχον οὕτω
κατὰ μετάφρασιν. Ἔτος ἀπὸ κτ. Κ. 7133, μὴν
Ἀπρίλιος 12 (1625).

Ἐντὸς δὲ τοῦ Ναοῦ εὐρίσκονται τρεῖς ἐπι-
τόμιοι ἐπιγραφαί, ὧν αἱ δύο ἑλληνιστί, ὡς ἐξῆς.

Ὡς κλεινὸς ἐτάφη Βεστιάριος μέγας Θεόδωρος
Παλλάδης, Μολδαβίᾳ γενονίς. ἐν ἔτει 1755 Φεβρου-
αρίου 1. Μετετάφη ἐνθάδε υἱὸς αὐτοῦ Κωνσταν-
τῖνος Παλλάδης μέγας Λογοθέτης ἐν ἔτει 1798 Δε-
κεμβρίου 22.

Ἐπὶ δὲ τῆς προσόψεως τοῦ παρὰ τῷ Ναῷ
οἰκῆματος, νῦν σχολῆς τῶν θηλέων, γέγραπται.

Χρόνῳ σαθρωθὲν καὶ φθαρὲν τὸδε δῶμα κατω-
πέτετο, οἰκτρὸν θέαμα πᾶσι· Κλυτὸς δ' ὁ λάτρης
τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ γόνος σεπτῆς Πελοποννή-
σου γεραρὸς Γρηγόριος Ἀρχιμανδρίτης, φέριστον ἦδη
ἀνήμερον ἐκ βῆθρων ἀτραπῶν ἰθύνοντος τοῦ Πα-
τριάρχου τῆς ἁγίας Γῆς καὶ Κυρίου Πολυκάρπου,
ἔτει σωτηρίῳ 827κ.

Ἄλλ' ἐν τῷ Ναῷ εὐρίσκονται καὶ ἕτεροι ἑλ-
ληνικαὶ ἐπιγραφαὶ ἐπὶ εἰκόνων καὶ ἐπὶ τοῦ

καταπετάσματος, ὡς καὶ τὸ ἀκόλουθον ἐπι-
τόμιον.

Ἐνθάδε κεῖται ὁ μακαρίτης Γρηγόριος Ποστέλ-
νικος, ὃν ὁ Κύριος νὰ ἐπιτάξῃ ἐν τῷ χορῷ τῶν δι-
καιῶν. Κεκοίμηται τὴν 3 Ἀπριλίου 1828.

Ἐν τῷ ναῷ "Barboiu" σῶζεται εἰκὼν τῶν
Ἁγίων Ἀποστόλων ἐπὶ μαρμάρου γηλυμμένη,
φέρουσα τὴν ἀκόλουθον ἐπιγραφήν.

Αὕτη ἡ ἁγία εἰκὼν ἐλασθῆθη διὰ χειρὸς τοῦ
ἰδίου ἀρχιτέκτονος τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης,
Ἀνδρέου Καρούδη. 1841.

Κατὰ τὸ ἔτος τούτο ἀνεκαινίσθη ὁ Ναός
οὗτος ἐπὶ τοῦ Μητροπολίτου Γρηγορίου Εἰρηνοῦ-
πόλεως.

Ἐντὸς τοῦ ναοῦ ἄνωθεν τῆς θύρας τῆς εἰσό-
δου ἀναγινώσκεται ἡ ἀκόλουθος ἐπιγραφή.

Ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας τοῦ εὐσεβεστάτου αὐθέντου
ἡμῶν καὶ ἡγεμόνος πάσης Μολδαβίας Μιχαὴλ Γρη-
γορίου Στούρτζα, ἀρχιερατεύοντος τοῦ πανερωπαιτοῦ
Μητροπολίτου Βενιαμίν, ἀνηγέρθη ἐκ βῆθρων καὶ
ἀνωρθῆθη ὁ περικαλλὴς καὶ θεῖος οὗτος Ναός, ὁ
σεμνυμένους ἐπὶ τῇ ἐνδοξῇ μνήμῃ τῶν πανευφύμων
Ἀποστόλων καὶ πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύ-
λου, καὶ ἐτελειώθη δι' ἐδῶν καὶ δαπάνης τῆς ἐν
τῷ ἁγίῳ ὄρει τοῦ Ἁθωνος ἱεράς καὶ σεβασταίας βα-
σιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ Βατοπεδίου εἰς
μνημόσυνον αἰώνιον τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων
κτιτόρων καὶ παντὸς τοῦ γένους τῶν ἐνγενεστάτων
Στουρτζεστίδων, τῶν ἀφιερωσάντων τὸ ἱερὸν Μονα-
στήριον Μπαρμπῶ τῇ ἱερᾷ μεγάλῃ μονῇ τοῦ Βατο-
πεδίου ὑπὲρ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Ἡ
δαπάνη αὕτη ἐγένετο διὰ πόρων καὶ ἰδρύτων πολ-
λῶν τοῦ ταπεινοῦ μητροπολίτου Εἰρηνοπόλεως καὶ
Βατοπεδίου Γρηγορίου ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτη-
ρίας. Συνεργεῖα τε καὶ ἀγρῶν ἐπιστοσίᾳ εἰς τὰ
τῆς οἰκοδομῆς ταύτης τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καὶ Ἐσάρ-
χου Διονυσίου Βατοπεδίου. Ἐτελειώθη δὲ ἐν ἔτει
σωτηρίῳ 827κ. (1844), κατὰ μῆνα Ἰανουαρίου.
Ἐκτίσθη διὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος Ἀνδρέου καὶ τῶν σὺν
αὐτῷ Ἀθανασίου καὶ Γεωργίου, Γρακῶν ἐκ Σισαίου ἐπαρχίας.

Ἐν τῷ Ναῷ δεξιόθεν ἔκτισται ἐκ μαρμάρου
ὠραῖον ἑλληνικῶν μνημείων, ὡς τι ταπεινὸν μαυ-
σωλεῖον, φέρον τὰ ἐξῆς τρία ἐπιτόμιοι.

Α'. Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται·
Σανδαῖον Στεφάνῳ Στούρτζα, προκρίτῳ ἀρχοντὶ καὶ
Βησιτάρῃ Μολδαβίας, γεννηθέντι ἔτει 1758, πρὸς
Κύριον ἐκδημήσαντι τῇ 7 Ἰουνίου . . .

Β'. Αἰκατερίνη Στούρτζα, θυγατρὶ Κωνσταντίνου
Μουρούζη, ἡγεμόνος Μολδοβλαχίας, γεννηθείσα ἔτει
1767, πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντι τῇ 25 Φεβρουαρίου
ἐν ἔτει 1835.

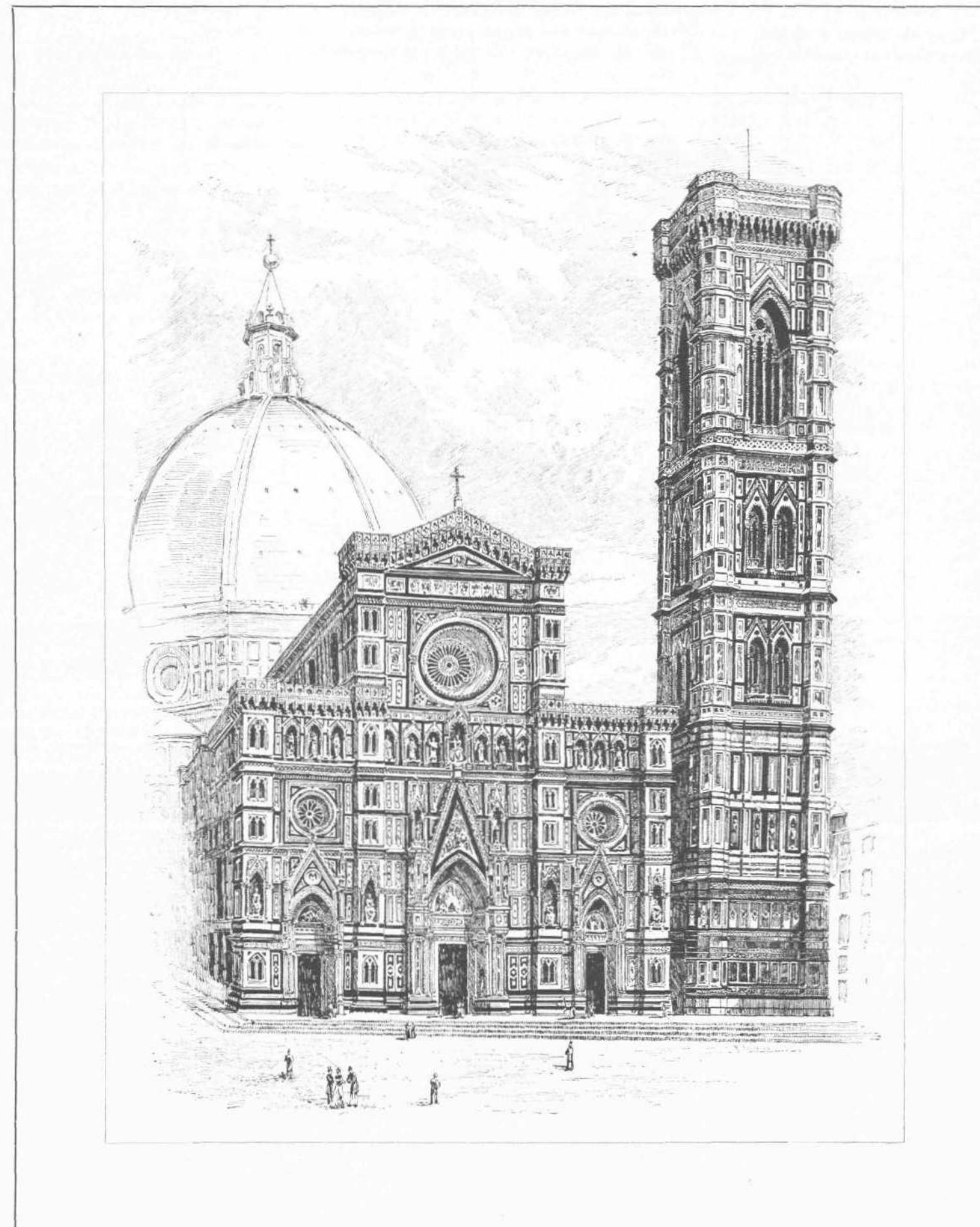
Γ'. Ὁ υἱὸς Λογοθέτης Κωνσταντίνου Στούρτζα,
ἀθανάτου εὐγνωμοσύνης χάριν, τὸ μνημεῖον τούτο
ἀνήγειρε.

Ἐπιγράμμα ἐπὶ τῆς προσόψεως τοῦ περι-
τειχίσματος τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος, ἐπὶ πηγῆς
ὕδατος, Ναοῦ καὶ Νοσοκομείου.

Πηγὴ Σιλωῖα, Σολομῶν κολυμβήθρα,
Ἁγίου θαυματουργοῦ Σπυριδῶνος
τὰ βῆθρα πηγάζοντα Ἰασιν,
Νοσοκομείῳ τροφὴν, ζωὴν ἅπασιν.
Ἐν Ἰασίῳ, ὁ τρίτος Γρηγόριος Γίκικας
δωρεῖται ὁ Ἀλεξάνδρου, χάρις ὑπερεκχεῖται.
Οἱ διψῶντες ἴδετε κρουνὸς ναμάτων·
Δεῦτε ἀπολαύσατε ζωῆς ὕδατων.
Ἐν τῇ δευτέρῳ ἔτει τῆς πανευκλεοῦς αὐτοῦ
αὐθεντείας 1765. Ἰουλίου 20.

Τῇ αὐτῇ ἐνοίᾳ ὑπάρχει καὶ ἀραβικὸν ἐπι-
γράμμα χρυσοῖς γράμμασι, ὡς καὶ τὸ Ἑλλη-
νικὸν χρυσοῦ καθωροισμένον τυγχάνει.

Ἐν τῇ αὐτῇ δὲ τοῦ Ναοῦ παρὰ τὴν θύραν
καὶ πλησίον τοῦ ἁγίου Βήματος ὑπάρχει μικρὸς
τις χώρος κεχωρισμένος διὰ σιδηρῶν κιγκλιδῶν,
ἐν ᾧ ὄρονται μνημεῖα τινά. Μεταξὺ δὲ τούτων
διακρίνεται λίθος μαρμαρινὸς φέρων ἐπιτόμιον
ἑλληνιστί καὶ ῥωσιστί. Τὸ ἑλλῆν. ἐπιτόμιον
γέγραπται καλλιγραφικωτάτοις στοιχείοις καὶ

Ο ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΕΝ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΙ.

οὐχὶ κεφαλαίους, ὡς πάντα τὰ λοιπὰ ἀναφερ-
μενα ἐπιγράμματα. Ἔχει δὲ οὕτως.

Εἰς τὸν ἐνδοξότατον καὶ ἐξοχώτατον . . . Κύ-
ριον Παναγιώδωρον πολῦτρον καὶ πολυμαθέστατον
ἀσκητήν τῆς ὀθωμανικῆς Πύλης, βασιλεῦς τῆς
Πρωσίας βουλευτὴν ἴδιον, εἶτα τοῖς ἐν Καιρινάτῳ
τρακτάτοις προεδρεύσαντα, καὶ παρὰ τῆς αυτοκρά-
τορος τῶν Ῥώσων Αἰκατερίνης δευτέρας τῷ τοῦ
ἰδίου βουλευτοῦ ὀφρικήῳ τιμηθέντα καὶ τῆς ταινίας
τοῦ Ἁγίου Βλαδώηρου καθάλλιον γενόμενον, τε-
λευτήσαντα ἐν Ἰασίῳ Μολδαβίας ἔτει 827κ (1790)
κατὰ μῆνα Μάϊου ἐπὶ Ποτεμκίνου ἐκστρατείας· βίω-
σας ἔτη ἐξήκοντα καὶ ἑν.

Κατωτέρω δὲ ἐπὶ τῆς ἰδίας πλακὸς ἀνα-
γινώσκεται τὸ ἐξῆς Ἐπιτάμιον.

Περιδὼν τρόφιμον Παναγιώδωρον Νικοβούλου,
Μακεδόνων χώρας ἦγαγεν εἰς βίον.
Μολδαβίᾳ δὲ θανόντα, τάψω μὴν τῷδε κέκευθε.
Σίμα δὲ λέγω κείνου, πνεῦμα δὲ πόλον ἵκετο.
Φήμην ὕψι λειπῶν μερόπεσιν κῆδος ἀληκτον.
Οὐ γὰρ ἄλυσ' ἀνδρῶν εὐκλεία ἀρετῆς.

Κάτωθι δὲ καὶ ῥωσιστί τούτο γέγραπται.
Κατὰ τὴν εἰσοδὸν δὲ τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου
Σπυριδῶνος ὑπάρχουσι τρεῖς ἐπιτόμιοι πλάκες
μαρμαρινοί, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀναγινώσκονται τὰ

γράμματα μετὰ κόπου, καὶ μόνον ἐπὶ τῶν δύο,
διότι τὰ στοιχεῖα τῆς τρίτης ἐφθάρσαν ἐκ τῆς
ἀνεῶν διαβάσεως τῶν εἰσερχομένων ἐν τῷ Ναῷ.

Τὸ ἐξῆς ἐπιτόμιον ἀναμνηστικὸν τὸν ἀπο-
κεφαλαιθέντα Γρηγόριον ἡγεμόνα Γίκικαν κατὰ
τὸ 1787, περὶ οὗ μνεῖα καὶ σχόλιον ἐγένετο ἐν
τῷ ὑπ' ἀριθμ. 94 φυλλαδίῳ τοῦ "Ἐσπέρου"
(ἔτος Δ').

Φότης τῶν πάνω Ῥαγεκαδων
ὡ μ' ἐκεγαυτός Γρηγορίῳ γε
Δακῶν ἡγεμόνος δ' ἀγαθοῦ
Εὐσεβῆν ἐπέμεινε ἐκ προγόνων

τοιώνδε κέθεται στήλη ή δε άύρου δήπου έξαρπαθέντος θανάτου, νύν δέ γε ναιεί ούραίνιος όντως παστάσι.

Ή δευτέρα άνωτέρω μνημονευείσα πλάξ περιέχει τό έξής έπιτύμβιον:

Θύμα φρεϊ: Ιητρών άμπαύσατο τόνδε υπό λάαν νύν Σκαρλάτος ό Γκικάδης Γρηγορίοιο παϊς. 1828. Ίανουαρίοιο 6.*

(Έπειτα τό τέλος.)

Ο ΚΑΘΕΔΡΙΚΟΣ ΝΑΟΣ ΕΝ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ.

(Μετά εικόνας, δρα σελ. 37.)

ΓΝΩΣΤΟΝ τυγχάνει ότι ή πρόσφισ του έν Φλωρεντία περί τό τέλος της 13 έκατονταστηρίδος άνεργθέντος καθεδρικού ναού ήτο μέγρις εαγάτων άτελής.

Ή Φλωρεντία, ή ώραία παρά τόν Άρνον Ιταλική πόλις, περιέχει 170 έκκλησίας, έξ ών ό καθεδρικός ναός (Santa Maria del fiore) είναι ό μεγαλύτερος και έπισημότερος.

Τό πρωτότυπον του ναού και του κωδωνοστασίου είναι ότι άμρότερα τά οικοδομήματα είναι κεκαλυμμένα υπό πλακών ποικιλοχρόνων μαρμάρων.

Αυτή δέ έρριψεν επ' αυτό θλέμμα ψυχρόν και εζήτει να εύρη τους χρωστηράς της, ως θέλουσα δΐθεν να ζωγραφίση.

*) Έκ του παρόντος έπιτυμβίου εξαγάγει ότι κατά κακήν διάγνων τών τότε θεραπεύόντων αυτόν Ιατρών, αφρηπάγη εκ των ζώντων ό υίός του ήγέμονος Γρηγορίου Γίκια, Σκαρλάτος όνομαζόμενος.

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΛΙΑ ΜΑΤΑΙΟΔΟΞΙΑΣ.

Διήγημα εκ του Γαλλικού.

(Συνέχεια.)

Β΄.

ΠΕΙΣ ήμέραι παρήλθον και ή άνομομονοσία της Χριστινης γΐθανεν επί μάλλον και μάλλον. Ή θέσις καθίστατο άνά πσαν στιγμήν περισσότερον ταταμένη.

Καθ' έκάστην έσπεραν ό Έμμαουήλ ήρώτα την μητέρα του. Ή ά είναι άντελής, έλεγε καθ' έαυτήν ή μαρκησία, ή είναι πολύ Ισχυρά και εις άκρον έπικινδύνος.

Ή δέ Χριστινή έστονεχωρείτο διά την τοιαύτην έκκρεμότητα: άπέφυγε τόν Έμμαουήλ και άπεσώρευτο εις τόν κοιτώνά της, ένθα έσκέπτετο πάς ήδύνατο να έπιταχύνη την λύσιν.

Με παρέηγετις, τή απήνητηεν ή κόρη με ύφος περιφρονητικόν. Έγώ δέν βιάζομαι. Βιάζομαι μόνον να ίδω παύσαν κατασκοπειαν, ήτις με προσβάλλει, να ίδω άποδιδόμενην μοι δικαισύνην, ής είμαι άξία.

Αυτή δέ έρριψεν επ' αυτό θλέμμα ψυχρόν και εζήτει να εύρη τους χρωστηράς της, ως θέλουσα δΐθεν να ζωγραφίση.

Αυτή δέ έρριψεν επ' αυτό θλέμμα ψυχρόν και εζήτει να εύρη τους χρωστηράς της, ως θέλουσα δΐθεν να ζωγραφίση.

*) Έκ του παρόντος έπιτυμβίου εξαγάγει ότι κατά κακήν διάγνων τών τότε θεραπεύόντων αυτόν Ιατρών, αφρηπάγη εκ των ζώντων ό υίός του ήγέμονος Γρηγορίου Γίκια, Σκαρλάτος όνομαζόμενος.

δύναται να εύρη έπιλήρημον. Έπομένως τά πάντα συμφωνούσιν, ό γάμος θά ήτο δι' άμφότερα τά μέρη κατάλληλος, άφ' ού μάλιστα, ως λέγεις, με άγαπής . . .

— Έξ βλης καρδίας, Χριστινή! . . . Καί ού με άγαπής τουλάχιστον; ήρώτησεν ό νέος ίκευετικώς.

Ή Χριστινή τή πρώτον τότε εύρέθη εις πραγματικήν άμηχανίαν. Ή φύσις αυτής ή θετική συνάμα και έλαφρά, ύπερ σπάνιον, ή καρδία της ή εηρά, ή φαντασία της ή έξημμένη, ή σατανική αυτής ύπεροψία και ή ελαστικότης του χαρακτήρος της — πάσαι αι άντιθέσεις αυτές συνεκρούοντο τόνον Ισχυρούς, ώστε έν ήδύνατο καθαρώς να άντιληφθή τών έντοψώσεών της.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

καταλαβάνουσι τόν άνθρωπον όλόκληρον, άνατρέπουσι την ύπαρξιν και σχεδόν πάντοτε την καταστρέφουσιν. Δέν ήτο πλέον κύριος έαυτού: άνήκεν όλόκληρος εις την γυναίκα έκείνην, ύπερ ής θά έδιδεν άνευ δισταγμού την ζωήν του, ίσως δε και πλέον τι της ζωής του.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

λατρεύεις. Τι θέλεις; Είναι προαισθήμα, τό όποιον δέν δύναμαι να έκφράσω· είναι φωνή, ήτις ήμέραν και νύκτα μοι λέγει, ότι αυτή ή ώραία κόρη θά ήναι ή δυστυχία σου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

καλή και συνετή, και δέν θέλει να παίξη με την εύτυχίαν του υίου της. Όσον σφοδρότερος είναι ό έρωσ του Έμμαουήλ, τοσοούτον περισσότερο ύφειλει αυτή ως μητήρ να θαδίση μετά περισκέψεως.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

— Έγώ περισοτέρον σοφ διάζομαι, Χριστινή! σουλλογίσου ότι πρόκειται περί της εύδαιμονίας του θίου μου.

ἀλλ' εὐτυχῶς δὲν ἔχεις οὕτε τὸν χαρακτήρα της οὕτε τὰς ἀρχάς της.

Ἡ συνδιάλειξις διεκόπη ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ὅτι οἱ φόβοι της ἀνδραδέλφης ἐξηγέρθησαν ἐκ νέου. Καθ' ὅλον τὸ γεῦμα ἦτο ἀφηρημένη καὶ ὅτε ἡ Κυρία Βοαμιλάν ἔλαβεν αὐτὴν ἀπὸ τῆς χειρὸς, ὅπως τὴν ὀδηγήσῃ πρὸς τὴν σκιάδα, συνήτησε τὸ ἰκετευτικὸν βλέμμα τοῦ Ἐμμανουήλ, τὸ ὁποῖον μεγάλῃ τῇ ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν. Πάλιν ἤρχισε νὰ διστάσῃ, ἀλλ' ὁ μὸς ἔπρεπε νὰ ὀμιλήσῃ. Ἡ Χριστινὴ εἶχε γείνει ἤδη ἄφαντος. Κεκορμμένη ὕπισθεν τῶν παραπετασμάτων τοῦ κοιτῶνός της, ἡ κόρη παρηκολούθει μὲ τὸ βλέμμα της τὴν μητέρα της καὶ τὴν θεῖαν της, αἵτινες ἀπεμακρύνοντο μὲ θραυδῆ ἀήματα. Ἡ καρδιά της ἔπαλλε σφοδρῶς· πόσον θὰ ἐπεθύμει νὰ παρίσταται ἀόρατος εἰς τὴν συνδιάλειξιν ταύτην τῶν δύο μητέρων! Πόσον θὰ ἤθελε νὰ μάθῃ τί ἐσκέπτετο περὶ αὐτῆς ἡ Κυρία Σάνζη, καὶ μέχρι τίνας ἠδύνατο νὰ βασισθῇ ἐπὶ τῆς ἐπεικειᾶς της καὶ τῆς συμπαθείας της!

Αἱ δύο Κυρίαι ἐγένοντο ἄφαντοι ὕπισθεν τῶν δένδρων. Ἡ Χριστινὴ, βλέπουσα τὸν ἐξάδελφόν της παρακολουθεῖντα αὐτάς διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ του, ὡς νὰ ἤθελε ν' ἀναγκάσῃ τὴν μητέρα του νὰ ἐξηγήσῃ τὸ ταχύτερον, ἐμειδίασε,

Ο ΔΑΙΔΑΛΟΣ ΚΑΙ Ο ΙΚΑΡΟΣ.

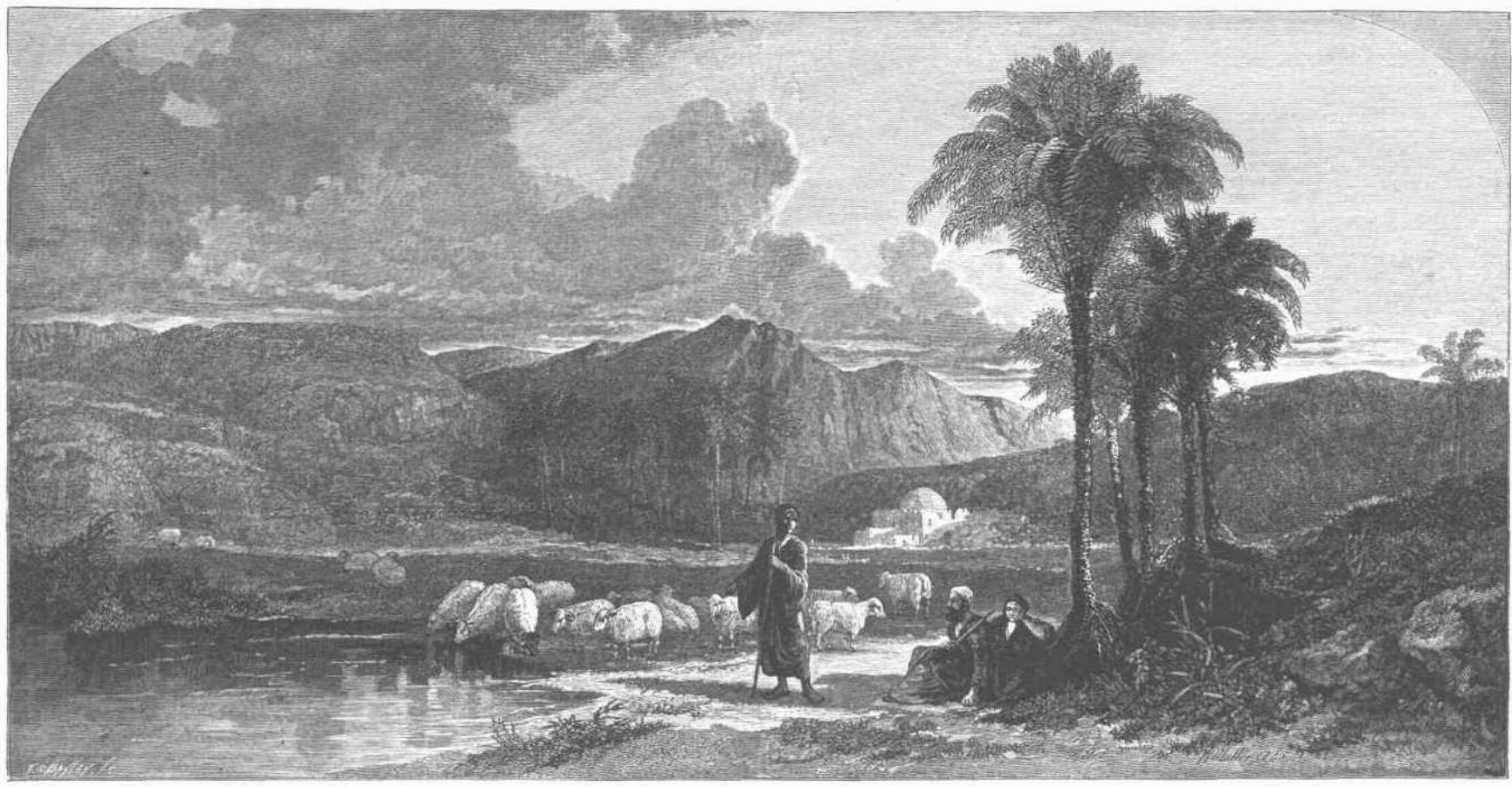
καὶ ἡ φαντασία της τῇ παρίστα τὸν μέλλοντα θῖον της, τὴν διαμονὴν της ἐν Παρισίοις, ὅπου ἐπεθύμει νὰ διαμένῃ καὶ ὅπου τὰ ὄνειρά της πρὸ πολλοῦ τὴν ἔφερον. Ἐβλεπεν αὐτὴν ὠραίαν, θριαμβεύουσαν ἐν τοῖς κομφοῖς τῆς γαλλικῆς πρωτεοσύσης κύκλοις, εὐτυχῇ, καὶ αἱ στιγμαὶ διήρχοντο μετὰ ἀστραπιαίας ταχύτητος. Τέλος εἶδε τὴν μητέρα της ἐπιστρέφουσαν μετὰ τοῦ Ἐμμανουήλ, καὶ κατόπιν ἐρχομένην τὴν θεῖαν της, σύννου καὶ μελαγχολικῆν, καὶ ἐσκέπτετο ἂν ἡ συνδιάλειξις καὶ ἡ ἐξηγησις ἔλαβε χώραν, ἐξ ἧς ἐξηρῆτο ἡ τύχη της.

Μετ' ὀλίγον ἡ ὑπερήτρια τῇ ἀνηγγείλειεν ὅτι τὴν περιμένουσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ. Ἡ ἐπίσημος αὐτῇ πρόσκλησις τῇ ἐφάνερον ὅτι ἡ στιγμή ἦλθε, καθ' ἣν θὰ τῇ ἀνηγγέλλετο ἐπίσημόν τι γεγονός. Ἐλάβεν ὕψος ἀνάλογον τῇ περιστάσει καὶ κατήλθεν εἰς τὴν αἰθουσαν.

Ἡ θαρῶνις καὶ ἡ ἀνδραδέλφη της ἐκάθηντο ἐπὶ ἀνακλίντρον. Ὁ Ἐμμανουήλ, ἐξημμένος, ἀνοπόμονος ἔτρεξεν εἰς προὔπαντην τῆς νεάνιδος.

— Χριστινὴ, ἀγαπητὴ Χριστινὴ, ἀνεφάνησεν· αἱ μητέρες μας συγκατατίθενται. Καὶ σὺ συγκατατίθεσαι. Δὲν εἶναι οὕτως. Ἐντὸς τριῶν ἐβδομάδων, ὅσαι ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ ἐκπληρωθῶσιν οἱ τύποι, θὰ τελεσθῇ ὁ γάμος μας.

— Ἐμμανουήλ! εἶπεν ἡ

ΤΟΙΜΕΝΕΣ ΕΝ ΑΡΑΒΙΑΙ.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ ἐν ἡλικίᾳ δύο ἐτῶν καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ ἐν ἡλικίᾳ 12 ἐτῶν.

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΒΙΚΤΩΡΙΑ ἐν ἡλικίᾳ 68 ἐτῶν.

κόρη μετά ύψους προσβεβλημένης αιδούς, ύψους πλήρους χάριτος. Μητέρα, θεία μου, είναι αληθής;

— Ναι, κόρη μου, εἶπε τὸ ναί· ἄλλως θὰ παραφρονήσῃ ὁ δυστοχῆς.

— Θεία μου! εἶπεν ἡ Χριστινὴ μετὰ ἐπιχαριτοῦ ὑποκλίσεως ἐνώπιον τῆς μαρκηρίας, ἥτις ἐλκυσθεῖσα χωρὶς νὰ τὸ ἐνοήσῃ ἐσφιγξέ τῆν κόρην εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς.

— Ναι, θὰ εἶσαι θυγάτηρ μου. Θὰ τὸν καταστήσῃς εὐτοχῆ. Εἶμαι θεαία περὶ τούτου. Ἐχε τὴν εὐχὴν μου!

Δάκρυα χαρᾶς ἐπλήρουσαν τοὺς οφθαλμοὺς πάντων. Καὶ αὐτὴ ἡ Χριστινὴ συνεχινήθη μέχρι δακρῶν καὶ ἦτο, τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ἀληθῶς εὐτοχῆς. Ἐν τῇ τρυφερᾷ ἡλικίᾳ τῆς ἡ καρδιά δὲν εἶναι ἐκφραζομένη, ὅσον καὶ ἂν ἔχῃ κακὰς τάσεις. Ἐνώμιεο πράγματι ὅτι ἀγαπᾷ εὐλικρινῶς καὶ ὅτι εὐλικρινῶς ἀγαπάται. Ἡ ἐλαφρότης αὐτῆς, ἡ κενοδοξία τῆς εἰσίγῃσαν ἀπάντη τῷ αἰσθημάτων τούτου, καὶ μετὰ συγκινήσεως ἀληθοῦς ἔστεινε τὴν χειρὰ τῆς πρὸς τὸν Ἐμμανουὴλ, ὑποσχομένη αὐτῷ αἰώνιον ἀγάπην ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν δύο μητέρων, αἵτινες ἦσαν παρὰ πολὺ συγκεκρινημένοι, ὥστε νὰ μὴ ἦναι βέβαιαι περὶ τῆς εὐλικρινείας αὐτῆς. Ἦτο ἐκείνη μία τῶν σπανίων στιγμῶν, καθ' ἃς ἡ καρδιά ἐξοικιάζει τὰ πάντα, στιγμῶν, αἵτινες οὐδέποτε λησμονοῦνται.

(*Ἐπειτα συνέχεται.)

Ο ΔΑΙΔΑΛΟΣ ΚΑΙ Ο ΙΚΑΡΟΣ.

(Μετά εἰκόνας, ὄρα σελ. 40.)

Μικρὰ ἤμῶν εἰκὼν παριστᾷ σκηνὴν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας, τὸν Δαίδαλον ὄγλ. προσωμόζοντα τὰ πτερὰ εἰς τὸν οἶόν του Ἴκαρον. Ὁ Δαίδαλος εἶναι ὁ μυθολογικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς ἀρχαιοτάτης Ἑλληνικῆς τέχνης. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ὄνομα του σημαίνει καλλιτέχνην. Ἡ παράδοσις ἀναφέρει ὅτι ὁ Δαίδαλος ἔκτισεν ἐν Κρήτῃ τὴν αἶθουσαν τοῦ χοροῦ διὰ τὴν Ἀριάδνην, τὸν λαβύρινθον διὰ τὸν Μινώταυρον. Περὶ τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Δαίδαλου ἐλέγγοτο ὅτι ἦσαν τὸσον φυσικὰ, ὥστε καὶ νὰ κινῶνται καὶ νὰ θαδίῳσιν ἠδύνατο. Καὶ ἐν Ἀτικῇ ἐλατρύετο ὁ Δαίδαλος, καὶ ἡ ἀτικῆ παράδοσις λέγει αὐτὸν οἶόν τοῦ Εὐπαλάμου ἢ τοῦ Παλαμόντος, δηλ. τοῦ ἐμπειροτέχνου, καὶ καταγόμενον ἐκ τῆς φυλῆς τῶν Ἐρεχθιδῶν. Καταδικασθεὶς ὁ Δαίδαλος παρὰ τοῦ Ἀρείου Πάγου διὰ ἐγκλημα, ὅπερ διέπραξεν, ἔφυγεν εἰς Κρήτην, ὅπου εὗρεν ἄσυλον παρὰ τῆς Μίνωα. Ὁ Ὄβιδιος, ἀκολουθῶν ἀρχαίαν τινὰ παράδοσιν, λέγει τὸν Δαίδαλον πατέρα τοῦ Ἴκαρου, μετὰ τοῦ ὁποῖου ἐξήγησε νὰ φύγῃ ἐκ Κρήτης διὰ πτερύγων, τὰς ὁποίας κατεσκεύασεν αὐτός. Τὰς πτέρυγας προσήρμοσεν εἰς τὸ σῶμα τοῦ οἴου τοῦ διὰ κηροῦ, ἀλλ' ὁ Ἴκαρος, πληγναισάσας ἀπερσικέπτως εἰς τὸν ἥλιον, τακέντος τοῦ κηροῦ, κατέπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν, ἥτις ἀπ' αὐτοῦ ὠνομάσθη Ἴκαρίον Πέλαγος (τὸ περὶ τὴν νῆσον Ἰκαρίαν μέρος τοῦ Αἰγαίου Πελάγους).

ΒΙΚΤΩΡΙΑ Α'.

Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας.

(Μετά τριῶν εἰκόνων, ὄρα σελ. 41.)

ΕΛΟΥΜΕΝΗΣ κατ' αὐτὰς τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς βασιλείας Βικτωρίας τῆς Ἀγγλίας, παραθέτομεν σήμερον τρεῖς εἰκόνας αὐτῆς, ὧν ἡ μὲν παριστᾷ αὐτὴν ὡς θρέφουσα ἐν ταῖς ἀγκάλας τῆς μητρὸς αὐτῆς, δουκίσσης τοῦ Κέντ, ἡ δευτέρα δὲ ὡς νεαράν κόρην καὶ ἐπίδοζον τοῦ θρόνου διαδόχοι καὶ ἡ τρίτη ὡς εἶναι σήμερον ἐν ἡλικίᾳ 68 ἐτῶν. Συνδοῦσθαι δὲ τὰς εἰκόνας διὰ τῶν κἀτωθι ἱστογραφικῶν σημειώσεων.

Ἡ Βικτωρία Α'. (Ἀλεξανδρινή), ἀπὸ τοῦ ἔτους 1837 βασίλισσα τῆς Μεγάλῃς Βρετανίας καὶ Ἱρλανδίας, γεννηθεῖσα τῇ Μαΐου 1819, εἶναι ἡ μόνη θυγάτηρ τοῦ ἐν ἔτει 1820 ἀποθῶσαντος δούκου τοῦ Κέντ, τετάρτου οἴου τοῦ βασιλέως Γεωργίου Γ', καὶ τῆς ἡγεμονίδος Λουίζης Βικτωρίας τοῦ Σαξ-Κοβούργου, ἥτις ἐν πρώτῳ γάμῳ εἶχε νυμφευθῆ τὸν πρίγκηπα τοῦ Λάνινγκεν. Ἡ Βικτωρία ἔλαβε διὰ τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς τῆς, ὡς κληρονόμου τοῦ ἀτέκνου ἀδελφοῦ τοῦ Γουλιέλμου Δ', δικαιώματα ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀνετράφη παρὰ τῆς εὐφροσύντης μητρὸς τῆς μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ πολλοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὸ ἀγγλικὸν συνταγματικὸν πολιτεῖσμα. Ὑπὸ τῆν ἐπιτηρήσειν τῆς δουκίσσης τῆς Νορθουμπερλάνδης ἡ νεαρὰ διάδοχος ἐξεπαιδεύθη δεόντως, διδάχθεῖσα ἐκτὸς τῶν σεβαρωτέρων ἐπιστημῶν καὶ τὴν μουσικὴν, ἰδίως δὲ τὴν θοτανικὴν, πρὸς τὴν μεγίστην ἡσθάνου κλίσιν.

Ὅτι τῇ 20 Ἰουνίου 1837, ἀποθανόντος τοῦ θείου αὐτῆς βασιλέως Γουλιέλμου Δ', ἐκλήθη εἰς τὸν θρόνον ἡ δεκαεπτετής Βικτωρία, τὸ ἐν τοῖς πράγμασιν ὑποურγέον Μέλοισιρ ἦτο λίαν ἐνοικίως πρὸς αὐτὴν διατεθειμένος. Τῇ 28 Ἰουνίου 1838 ἐτελέσθη ἡ στέψις αὐτῆς ὡς βασίλισσα μετὰ πολλῆς ἐπισημοτήτος. Ἐν μέρει τῶν τότε ἐνοσηφάσων ἀνωμαλιῶν ἕνεκα τὸ ἐν Ἀφγανιστάνῃ καὶ Κίνα πολέμου καὶ τῶν σφοδρῶν ἐπιθέσεων τῆς ἀντιπολιτεύσεως συνωμολογήθη καὶ ὁ γάμος αὐτῆς μετὰ ἐνὸς τῶν ἐξαδέλφων τῆς, τοῦ πρίγκηπος Ἀλβέρτου τοῦ Σαξ-Κοβούργου. Ἀφ' οὗ ὁ πρίγκηψ οὗτος ἐπολιτογραφηθῆ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐτελέσθη ὁ γάμος τῇ 10 Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1840. Ἐπὶ τῆς πολιτικῆς ἐν γενεῇ τὸ συνοικέσιον τοῦτο οὐδαμῶς ἐπέδρασε, διότι ὁ πρίγκηψ οὐζυγος ἀπεκλείσθη αὐτῆς ἐντελῶς. Ἐκτοτε συνέδρασαν αἱ διάφοροι μεταβολαὶ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ πολιτικῇ, ἀναλαβόντων ἐπανειλημμένως τὰς ἡνίας τοῦ κράτους τῶν διαπερῶν Ἀγγλων πολιτικῶν Πήλ, Δέρβυ, Ἀθερδὴν, Παλμερστον, Ρώσελ, Γλάδστονος καὶ Δισραέλη. Καθ' ὅλας τὰς διαφορὰς ταύτας μεταβολὰς ἡ βασίλισσα Βικτωρία θρησκευτικῶς πάντοτε ἐτήρησε τὸ σύνταγμα, διὸ καὶ δεόντως ἐτιμήθη καὶ τιμᾶται παρὰ τῶ ἔθνεα αὐτῆς.

Ὅπως ἐν τῇ πολιτικῇ ἀξιόζηλον ἐτήρησε διαγωγήν, οὕτω καὶ ἐν τῇ ἰδιωτικῇ αὐτῆς βίῳ ὑπῆρξεν ἀείποτε πρότυπον οὐζύγου καὶ μητρὸς. Ἐκ τοῦ γάμου αὐτῆς ἐγεννήθησαν ἐννέα τέκνα· α.) ἡ πρίγκηπισσα Βικτωρία, γεννηθεῖσα τῇ 21 Νοεμβρίου 1840, νυμφευθεῖσα τὸ 1858 τὸν

διάδοχον τῆς Γερμανίας· β.) ὁ πρίγκηψ τῆς Ουαλίας Ἀλβέρτος Ἐδουάρδος, ὁ ἐπίδοξος τοῦ ἀγγλικῶ θρόνου διάδοχος, γεννηθεὶς τῇ 9 Νοεμβρίου 1841, νυμφευθεὶς δὲ τῇ 1863 τὴν πρίγκηπισσαν Ἀλεξάνδραν τῆς Δανίας, ἀδελφὴν τοῦ ἡμετέρου βασιλέως Γ'· γ.) ἡ πρίγκηπισσα Ἀλίκη, γεννηθεῖσα τῇ 25 Ἀπριλίου 1843, ὑπανδρευθεῖσα τὸ 1862 μετὰ τοῦ δούκου Λουδοβίκου τῆς Ἑσπας, ἀποθανούσα δὲ ἐκ διφθερίτιδος τῇ 14 Δεκ. 1878· δ.) ὁ πρίγκηψ Ἀλφρέδος, δοῦξ τοῦ Ἐδιμβούργου, γενν. τῇ 6 Αὐγούστου 1844, ἀρχιναύαρχος τοῦ Ἀγγλικῶ στόλου, νυμφευθεὶς τὸ 1874 τὴν μεγάλην δούκισσαν Μαρίαν τῆς Ρωσίας, ἀδελφὴν τοῦ Τσαροῦ ε'. ἡ πρίγκηπισσα Ἐλένη, γεννηθεῖσα τῇ 25 Μαΐου 1846, ἀπὸ τοῦ 1866 οὐζυγος τοῦ πρίγκηπος Χριστιανοῦ τοῦ Σλέσβιγ-Ἦλσταϊν· στ.) ἡ πρίγκηπισσα Λουίζα, γενν. τῇ 18 Μαρτίου 1848, οὐζυγος ἀπὸ τοῦ 1871 τοῦ μαρκησίου Λόρν, προσυτέρου οἴου τοῦ θαυνοπλότου λόρδου Ἀργαῖλ· ζ.) ὁ πρίγκηψ Ἀρθούρος, γενν. τῇ 1 Μαΐου 1850, νυμφευθεὶς τὸ 1879 τὴν πρίγκηπισσαν Λουίζαν Μαργαρίταν, θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος Φριδερίκου Καρόλου τῆς Πρωσίας· η.) ὁ πρίγκηψ Λεοπόλδος, γενν. τῇ 7 Ἀπριλίου 1823, καὶ θ.) ἡ πρίγκηπισσα Βεατρίκη, γενν. τῇ 14 Ἀπριλίου 1857, νυμφευθεῖσα δὲ πρὸ δύο ἐτῶν τὸν πρίγκηπα Ἐρρίκον τοῦ Βάττεμβεργ, ἀδελφὸν τοῦ πρώην ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας.

Τὸ πρώτον ῥῆγμα ἐν τῇ εὐδαιμόνῃ τούτῳ οἰκογενειακῇ βίῳ ἐπιούρησε ὁ θάνατος τῆς δουκίσσης τοῦ Κέντ (τῇ 16 Μαρτίου 1861), ἣν ἡ βασίλισσα περιπαθῶς ἠγάπα. Μόλις δὲ εἶχε παρέλθει ἡ πρώτη αὕτη θλίψις, καὶ δευτέρον ἐπληθύνθη εἰς τὴν καρδίαν τῆς θαυότερον τραῦμα διὰ τοῦ τῇ 14 Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους 1861 ἐπισυμβάντος θανάτου τοῦ οὐζύγου αὐτῆς, πρίγκηπος Ἀλβέρτου. Εὐλικρινῆς ἦτο καὶ πάγκοινος ἡ συμπάθεια, ἣν ἐπέδειξαν τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος ἀπέδειξεν εἰς τὴν ἄνασσαν κατὰ τὴν σκληρὰν ταῦτην τῆς τύχης δοκιμασίαν. Παρὰ δὲ τῇ βασίλισσῃ ἡ θλίψις ἐγένετο εἶδος λατρείας· ἐπὶ ἔτη πολλὰ οὗ μόνον εἰς οὐδεμίαν αὐλικὴν ἑορτὴν παρεστέθη, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἐναρεῖν τῆς θουλής αὐτοπροσωπικῶς πλέον ἐκέρρυταν· ὁσαῦτα πένθημα πάντοτε ἐφόρει ἐνδύματα. Ἡ ἀγάπη τῆς βασίλισσης πρὸς τὸν ἀποθανόντα αὐτῆς οὐζυγον δηλοῦται τρανώτατα ἐν τοῖς συγγραμμάσματι, ἅπερ αὐτὴ ἡ ἄνασσα συγγράφασα ἐξέδωκε. Τῶν δύο βιβλίων τὸ μὲν ἐπιγράφεται "Ὁ βίος τοῦ πρίγκηπος οὐζύγου", τὸ δὲ "Σελίδας τινὲς ἐκ τοῦ ἡμερολογίου ἡμῶν ἐν Σκωτίᾳ". Ἐκτὸς δὲ τούτου λαμπρὸν τῷ ἀνίγειρε μνημειον ἐν ὑπογεῖφ θαλάμῳ τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Οὐίνδωρ, ὅπου συχνότατα ἡ βασίλισσα μεταβαίνει καὶ διαμένει ἐπὶ ὥρας ὀλοκλήρους ἐν προσυχῇ καὶ ἠύπνῃ ἐνώπιον τοῦ τάφου τοῦ φιλοτιμῶνου ἀνδρός. Πρὸ τριῶν ἐτῶν ἔσχε τὴν ἀτυχίαν ἡ ἀπόλεση αὐτῆς ἐντελῶς. Ἐκτοτε συνέδρασαν αἱ διάφοροι θυγατέρας αὐτῆς Ἀλίκη, ἥτις ἔσπεσε θύμα τῆς μητρικῆς τῆς ἀφοσιώσεως, καθὼτι θελήσασα νὰ περιποιηθῇ τὰ ὑπὸ διφθερίτιδος πάσχοντα τέκνα τῆς, προσεβλήθη αὐτὴ ὑπὸ τῆς φοβερᾶς νόσου, ἣ καὶ ὑπέκυψεν ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν.

Τῇ 28 Ἀπριλίου 1876 τὸ ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον ἀπένευσε τῇ βασίλισσῃ Βικτωρίᾳ τὸν τίτλον "αὐτοκρατεῖρας τῶν Ἰνδιῶν", ὧφ' ὄν καὶ τῇ 1 Ἰανουαρίου 1877 ἐπισήμως ἀνεκηρύχθη ὑπὸ τοῦ ἀντιβασιλέως τῶν Ἰνδιῶν.

ΤΟΙΜΕΝΕΣ EN APABIAI.

(Μετά εἰκόνας, ὄρα σελ. 40.)

Εἰκόνα, ἣν ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτου δημοσιεύομεν, ἐγράφη παρὰ Ἀγγλοῦ ζωγράφου, τοῦ Γ. I. Μυλλήρου, καὶ ἀποτελεῖ ἐν τῶν κειμηλίων τοῦ ἐν Βιρμινγάμῃ μουσεῖου. Ἀξιοπαρατήρητος εἶναι ἡ εἰκὼν οὗ μόνον διὰ τὴν δύναμιν καὶ τὸ ἁρμονικὸν τοῦ χρωματισμοῦ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν ἀποπνεύσαν ἐξ αὐτῆς ποιητικὴν χάριν καὶ τὸ αἶσθημα. Ἡ ἀπεικονίσις τῶν ἡρώων καὶ ἀποτόμων ὁρέων εἶναι φυσικὴ καὶ πιστοτάτη, τὰ δὲ δένδρα λαμπρῶς κοσμοῦσι τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς εἰκόνης. Καὶ οἱ ἐν αὐτῇ παριστώμενοι ποιμένες μετὰ τῶν προβάτων συντελοῦσι τὰ μέλιστα νὰ παράσχῳσιν αὐτῇ τύπον ἐγγύριον. Τὸ περιεργον εἶναι ὅτι ἡ προκειμένη εἰκὼν ἐκτεθεῖσα ἐν ἔτει 1842, ὅτε ἐγράφη, ἐν τῇ βασιλικῇ τοῦ Λονδίνου Ἀκαδημίᾳ, ἀπεριρίθη τότε ἑσάτους δὲ μόνον ἡγήρασθη παρὰ τοῦ ἐν Βιρμινγάμῃ μουσεῖου ἀντὶ μεγάλῃς τιμῆς.

ΛΟΙΣΘΙΑ ΕΠΗ.

Ἑπὶ Κλέωνος Ῥαγκαβῆ.

Πῶς ἂν ὦς ἐσθώτερον μέλισσα συνερέγαιεν ἂν ἐκ πάντων ἡδύων, εἰς ἐν δ' ἔνοχον ἀνὴρα ἄλοον ἀποστῆν δάκρυς (ἐπιγρ. Ἡρακλ. Μαν. 489).

Ἄνεραστο καὶ ἄφιλος ὡς ῥύας παρρησέν, πρὸς μνήμα φέρων ἄδακρυ τὸ βῆμα τὸ μοιραῖον, καὶ ὡς βραδέως σβέννυται τὸ θερνίδον λυκάριον, τὰς κορυφὰς πορφύρον ἔτι τῶν ὁρέων, ὁ ἀπειταῖος περίε μού πικνοῦται ἡδὴ ἥσος.

Ἀλλοῖον ἐπιθύμητα τὴν τελευταίαν λίσιν, Πηγήν καὶ τέσμα τοῦ παντός ἐλάτρευσα τὴν φύσιν, καὶ μετρεῖ ἔτι ἀπογνοῦς, εἰς νεφελόδοις σφαῖρας τὴν αἰθερίαν τῶν φαιθρῶν ὀνειρώπησις εἰς ἄλλας ἐγκατέλειπον ὑπάρξεις ἀνωτέρας.

Χοῦς ἐκ γοῆς καὶ γνήσιος, ὦ μητὲρ γῆ, καρπῆς σου, γαλήνην εἰς τοῦ κόλπου σου τὰ βῆμα τὸ εὐδρόσου αἰτῶ σοι, τὴν ἀνέδοντον τῆς μοῖρας φεύγων λύσαν — ὡς ἂ' ἐυφρόνησον θυσίαν στεφανώσου, καὶ δέξαι θύμα πελιδὸν πρόφωρος μαρτυρήσαν.

Τὸ βρέφος οὐ ἔώρτσαος ὡς εἶπει τὴν κοιτίδα Σπαράσσουσας ἀπέλιπας τὸ σῆμα καταγίδο· ὁ σφράσις ὠλόλυξε δακρυρόρον καὶ μέλας, καὶ ὡς τὸ ἄλγος καταπνίγον τὴν ἐλιπίδα, ὁ ἐπέτος κατέλυσε τῶν ἀστραπῶν τὸ σέλας.

Ἀλάνθηστον προμήνυμα τῆς μετὰ ταῦτα δίνας, ὁ κλύδων ἐξεμαίευσεν τὸ τέκνον τῆς ὁδύνης, καὶ πᾶσα ἔκτοτε στιγμή ἐσχετὴ ἀγωνία. Ὡς λύτρωσις οὐ μόνη τέλος μετ' ἠδύνας, τῶν τάφων ὄρων ἄδωρον, εἰρήνην αἰωνία.

Ἐθέ, ὦ μητὲρ, τὴν στολήν τοῦ ἔλαρος ἐνδύσου, ἰτέας πρόσδεσον θαλάσσο εἰς πτόρθους κυμαρῖσου, καὶ δεῖξον ἀναστράπτοντα τὰ τρυφερά μου κάλλη. Ἐπλάσθη τὸ ἦδὴ στερέωμα μορφῆ σου, καὶ ῥόδων ὕλας εὐσομον ἡ νέου ἀγάλην.

Τὸς τάφους ἐπιλήθη τῶν γλοερῶν κοιλάδων, τὸ ζωηρόν ῥυακίον διὰ τῶν ἕρτων ἄκρον, εἰς δ' κρυφίως λούονται ἐρυθροῦντες κρήνη, καὶ τὰς ἥρπυλεις σκιὰς ἀναενδράδων, δι' ἂν ἤχοσιν οἱ λυγροὶ τῆς ἀηδόνος θρήνοι.

Ἐψίλησα τὰ λήθη, εἰς τὰς πνοὰς ἡρέμα τῆς ἀφρας βυτιοδύμενα, νοτῶν πόνων θέρμα τὸ χιονώδες ποιμῶν ἐπὶ φαιδρὰς κλιτύας, ἀφ' ἧς ὕψρον ἡ ποιμενίς πλανήσα βλέμμα, τὴν φλόγα ψάλλει ἔρωτος θανάτος ἀνατίψης.

Τὰς φάραγγας ἐψίλησα ὁρέων δυσπροσίτων, εἰς ἅς σικρετῆ ἡ ἔλαρος, καὶ μόλις ἔσπει φρίττων ὁ θρηυτῆς, ὁ μελετῶν ἐνέδραν μοιρώνον. — Ἐκεῖ ὁ καταρρακτῆς ἐκ στρυγῶν ἀδόντων πρὸς τὸν χορὸν δι' ὄρωτων ἔριζει τῶν τυφάνων.

Ἐψίλησα τῆς Ἀφρικῆς τὰς ἀυχητὰς ἔργων· χαρᾶσι ἡ ὅρασις ἔκει μακροῦς, ἀμύδοις ὄμοις, ἀλλ' ἐπὶ τέλος, σφάραγις ἐν τῷ χρυσῷ, προσνεύει σπαστὰς ροινικῶν, καὶ τοῦ πλάντατος εὐθρόμου τῆς ὁροσερᾶς ἄσπετος φλοισβοῦν τὸ βῆθρον δαύει.

Ἡ δτε πτέρυγας φλογὸς ἀπλῶν ὁ λυφ προσπίπτει, καὶ ὑπὸ σάβανον τὴν γῆν ἐκπνεύσαν καλύπτει, ὁ μοιρολάτρης τὰς βουλάς δουζῶν τοῦ Προφήτου, παρὰ τὴν κάμψιν ὄρωσιν τὴν κάραν κῦπται, καὶ τὰ λευκὰ καλεῖ Ὅρι ἐκ σφαίρας διαρρύτου.

Ἐψίλησα τὴν ἀφαντο κυκερινὴν μαγειάν, ὁπότε τὴν πανάγερνον τελοῦντα λειτουργίαν, ἡδύως σπυθιρίζουσι τὰ φωτοβόλα πλήθη! — ὁ ἀστερῶς ὀρασις εἰς τὴν ἄγλαν τοῦ σῶμαπος μαρτύρου ὡς ἁλλοῦς ἀνηρτήθη.

Τὸ κάτοπτρον ἐψίλησα τῆς Ἰσραὴλ θαλάσσης, ἣ τέτων κλύπουσι ἰαυγεῖς εἰς τὰς γλαυκάς ἐκτάσεις, ἦ ὡς ἐν πάλῃ φερέσθ ῥηγγόμενον καὶ βρέρον, ἐν ᾧ τῶν μελανῶν ἐγκατῶν τὰς ἐκπάρεις συμφορῆς μετὰ τῶν νεφῶν ἡ βία τῶν ἀνέμων.

Ἐψίλησα, ὦ μητὲρ μου, τὰς καλλόνες σου πάσας, ἐκ σοῦ τοῦ θείου ἔρωτος τὸ κένονο θελάσας, καὶ εἰς τῆς Ἰσραὴλ τὰς γυρᾶς, ὡς εἰς βασάνων ἡλιος, τὰ θέλητρά σου ἐνέθου θεασώτης ἦσας, τοὺς ἀσέβειους ἀπῆγνος κατέταμεν δακτύλους.

Ἄλλ' ἦδη τέλος ἐφθασεν ἡ πολυτέλμων ὥρα. Ὡς κτέρας ἐτίοισμαι τὰ κἀλλιστά σου ὄμωρα. Φερόσθε ἔθ' ἔμειρε· ἀσπαρῶν νόν δὲς θναυτῆφόρον. Ἐκείνος ὅστις φίλτρον ἐμπλέως σ' ἐώρα κυκείου ἤδη ἡματός πικρὸν προσάγει φέρον.

Ὅπότε χρυσαυτοῦ φωτὸς ἡμφισπῶμενος στέφει, καὶ ὡς πορφύραν θεουρητὴ τὰ ἐριώδη νέρη, τὴν ὄσιν πᾶσαν πυρρολεῖ ὁ Ἄναξ τῶν αἰθέρων, ὁπότε τ' ὄμμα εὐσεβῶς πρὸς τ' ἄνω στρέφει, ὁ πᾶσαν ὑποδύλων τοῦ πνεύματος ἐχθάρον.

Ὅπότε ὁρόσου μάργον καὶ ἰανθῆμων μύρα, ὕδωρα τὸν ῥοδοστεφῆ τοῦ ἔλαρος κρατῆρα, ἡ πλάσις σπένδει ἔσκαλλος τῷ ποιητῇ τῶν ὄλων, ὁπότε ἡ στιγμή ἐξημερούται μοῖρα, καὶ πρὸς μικρὸν ἀγᾶλλεται τὸ πᾶν ἀκτινοβόλον —

Ἦτος καὶ, τότε θρασυσα τὰς μισοτὰς ἀλλοίσις, ἀφ' οὗ τὸ φθῖνον ἐντελῶς σαρκῶν πυρρολήσης, ψυχῇ μου, σπέσων παργαρῆς πρὸς τὸ φώτος τὰς κρήνας.

Ἦτος ἐκεῖ τὴν φλόγα τέλος ἐξαντήσης, ἦς ἔρμαιον σὲ ὄριον ὁ περὶ πάντων κρήνας.

Ἄλλ' οἶμοι ποῦ με φέρειτε μεταρροῖοντες πόθοι; Πῶς αἴθις εἰς τὸν ἵμερον ὁ νοῦς μου παρεδόθη; Καὶ ἡ ἐσχετὴ χιμαρῶν, ὡς τόσαι ἄλλα, πλάνη! Ἐπρὸ ἐντός μου ἡ καρδιά ἐσπερόθη, καὶ εἰςβῆθείς, βερρόπτοντο τὸ τέλος καταρθάνει.

Ἄνεραστο καὶ ἄφιλος, ὡς ῥύας παρρησέν, πρὸς μνήμα φέρων ἄδακρυ τὸ βῆμα τὸ μοιραῖον, καὶ ὡς βραδέως σβέννυται τὸ θερνίδον λυκάριον, τὰς κορυφὰς πορφύρον ἔτι τῶν ὁρέων, ὁ ἀπειταῖος περίε μού πικνοῦται ἡδὴ ἥσος.

Ο ΑΝΑΚΟΝΔΑΣ.

Μετά εἰκόνας, ὄρα σελ. 45.)

Ἀνακόνδας εἶναι τεράστιος ὄφις διατείνων ἐν ταῖς χώρας τῆς νοτίου Ἀμερικῆς, ἰδίως ἐν ὄσπεσι καὶ εἰς μέση πλησίον ποταμῶν καὶ λιμνῶν. Ὁ ἀνακόνδας, οὗ τὸ μήκος εἶναι ἐπτά καὶ ἐπέκεινα μέτρων, κολουμβᾷ μετ' ἐν μεγαλειέτατον εὐκολίαν καὶ ἀπέσκαται νὰ παραδίδηται νοσηλῶς εἰς τὸ ρεῦμα τῶν ποταμῶν. Ἐνίστοι δὲ διαμένει παρὰ τὴν ὄχθην καὶ κάθηνθ βράχων ἣ ἐν τῇ θερμῇ ἄμμω, ἔπου ἀκίνητος ἐνεπνευεῖ τὴν λείαν του, καὶ ὄρωξ κατὰ παντός ζωῶυ διερχομένου ἐκεῖθεν. Μία τῶν ἰδιωτήτων τοῦ ὄφεως τούτου εἶναι ὅτι τρώγει εὐχαρίστως καὶ μεγάλους ἰχθύς, οὗς συλλαμβάνει μετὰ πολλῆς ἐπιτηδεύσεως κατὰ τρόπον, ὅστις παρίσταται ἐν τῇ παραθετεμένη εἰκόνι. Ὁ ὄφις περτολίσιον κλάδων δένδρου, ἅμα ἶδη ἐν τῷ ὄσπεσι ἰχθῶν προσερχόμενον ἐπιτίθεται κατ' αὐτοῦ διὰ βίαιας κινήσεως, τὸν ἀρπάζει ἀπὸ τοῦ λαίμου καὶ τῷ συντρίβει τὸ νοτιαῖον ὄσποιν, μεθ' ὃ τὸν καταβροχθίζει. Αἱ κινήσεις τοῦ ἀνακόνδα ἐν τῷ ὄσπεσι εἶναι ταχύταται καὶ χαρίζοσιν, οὕτως εἰπεῖν, ἐν ᾧ ἐπὶ τῆς ἐξηρᾶς εἶναι θραδῆσαι καὶ ἀκάνονιστοι. Ἡ δὲ ἀθηραγία τὸν εἶναι ἐκτα

καὶ ἐν Ἀφρικῇ ἢ παραλία τῆς Σενεγαμβίας δύνανται νὰ θεωρηθῶσι ὡς αἱ κορυφαίαι ἐστίαι, ὡς ἢ κορυφαίαι πατρὶς τοῦ πυρετοῦ τούτου. Ἐν Βραζιλίᾳ, Παρουβίᾳ καὶ ἄλλοις μέρει, τὰ ὅποια διατελοῦσι εἰς ἀμεσον συγκοινωνίαν πρὸς τὰ μεμολυσμένα μέρη ἐνακλήπτουσι συχνὰ ἐπιδημίας ἰκτερώδους πυρετοῦ. Τοῦτο ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ἕνα τῶν καθηγητῶν τῆς ἐν Ρίφ Ἰανείρῳ ἱατρικῆς σχολῆς νὰ μελετήσῃ τὴν φύσιν τοῦ φρικώδους τούτου νοσήματος καὶ νὰ προτείνῃ κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Pasteur διάφορα προφυλακτικὰ κατ' αὐτὸ μέγα. Πρὸ ἐπτὰ ἡδὴ ἔτων ὁ καθηγητὴς Δομίγγος Freire (οὗτω καλεῖται ὁ διάσημος οὗτος ἱατρὸς) ἤρξατο τὰς μελέτας του ἐπὶ τοῦ μικροβίου τοῦ ἰκτερώδους πυρετοῦ. Τὸ 1883 ἢ κυβερνήσις τῆς Βραζιλίας, ἐκτιμῶσα θεόντως τὰς προκαταρκτικὰς μελέτας, ἀνέθεσε εἰς τὸν μνησθέντα ἱατρὸν ἐπίσημως νὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς ἐρεῦνας του, ὅπως φθάσῃ εἰς αἰσιον ἀποτελέσματα διὰ προφυλακτικῶν ἐνέσεων. Αἱ προσπάθειαι τοῦ σοφοῦ ἀνδρὸς ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας καὶ αἱ τελευταῖαι στατιστικαὶ εἰδήσεις ἐπιβεβαιοῦσι τὰ λαμπρὰ τῆς μεθόδου ταύτης ἀποτελέσματα.

Ἐξετάζων τις τὸ αἷμα ἀνθρώπου νοσοῦντος ἐκ τούτου πυρετοῦ ἢ ἀποθανόντος ἐξ αὐτοῦ, εὐρίσκει ἐν αὐτῷ ἄπειρον πλῆθος μικροβίων διαφανῶν καὶ κινητῶν. Τὸ μικρότερον τούτο ὁ καθηγητὴς Freire ὠνόμασε Cryptococcus xanthogonicus. Εὐρηται δὲ τούτοι εἰς τὰ πλείστα τῶν ὀργάνων καὶ εἰς τοὺς μαύρους ἐμέτους τοῦ πάσχοντος, ὅπου παρέσθεν ἀφορμὴν νὰ ὀνομασθῇ ἡ νόσος vomito nigro. Συλλέγων τις τὰ μικροβία ταῦτα καὶ καταλλήλως τοποθετῶν αὐτὰ, εὐρίσκει μετὰ τινὰς ἡμέρας ἄπειρον πλῆθος παρασίτων ἐπιπλατόνων, εἰς τὸ θάβος δὲ τῶν ἀγγείων βλέπει ὕλην μελανῆν, ὁμοίαν πρὸς τὴν τῶν ἐμέτων.

Ὁ ἐγκεντρισμός τοῦ αἵματος ἢ τῶν ὀργῶν τούτων εἰς τὰ ζῶα δὲν παρήγαγε κατ' ἀρχὰς ἀποτελέσματα διεγεγραμμένα, διότι ἔλα τὰ γένη τῶν ζῶων δὲν προσβάλλονται ὑπὸ τῆς νόσου διὰ τῆς αὐτῆς εὐκολίας. Ὁ πῖθηκος, ὁ κύων, ἡ περιστέρα καὶ ἄλλα ζῶα δὲν προσβάλλονται εὐκόλως· οἱ κύνικλοι ὅμως λίαν εὐκόλως προσβάλλονται ὑπὸ τῆς ἀσθενείας καὶ φανεροῦσι τὰ αὐτὰ συμπτώματα, ὡς ὁ ἄνθρωπος. Ἐπομένως ὁ Freire, ἐπόμενος τῷ Pasteur προπαρασκευάσας θεόντως τὸν μικροβίον, ὅπου ἐγκεντρίζομενον εἰς τὸν ἄνθρωπον παράγει παρ' αὐτῷ συμπτώματα πυρετικὰ, ἀλλ' ἔλας διαβατικὰ, ὥστε θαμνηδὸν ὁ ἄνθρωπος ἢ τὸ ζῶον δυσκολώτερον δύναται νὰ προσβληθῶσιν ὑπὸ τῆς νόσου.

Τεθείσης οὕτω τῆς θέσεως τῆς προφυλάξεως μαθηταὶ τινες τοῦ καθηγητοῦ ἠθέλησαν πρῶτοι νὰ ὑποστώσι τὸν ἐγκεντρισμόν. Τὰ ἀποτελέσματα ἀπέδειξαν τὸ θάσιμον τῶν ἐρευνητῶν. Ὁ ἐγκεντρισμός παρήγαγεν ἐλαφρὸν πυρετὸν καὶ κατάστασι νοσώδη μὲν, ἀλλ' ἔλας διαβατικὴν. Ἐκτοτε ἡ μέθοδος ἐγενικεύθη ἐν Ρίφ Ἰανείρῳ καὶ ὁ ἐγκεντρισμός ἐνεργεῖται ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου, ἀφ' οὗ δοκιμασθῇ προηγουμένως ἐπὶ ζῶων. Ἀρκεῖ νὰ ἐγκεντρισθῇ ὑπὸ τὴν μασχάλην ἢ γραμμάριον ὕγρου.

Κατὰ τὰ ἔτη 1883—84 ὁ Freire εἶχεν ἐμβολιάσει 418 ἀνθρώπους, ἐν οἷς 307 ἔζησαν, τοὺς δὲ λοιποὺς Βραζιλιανούς ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ μεταθάνατος. Ἐπὶ τῶν 418 τούτων ἀνθρώπων 7 μόνον ἀπέθανον ἐκ τοῦ ἰκτερώδους πυρετοῦ κατὰ τὸ διάστημα, κατ' ὃ 650 ἀπέθανον μὴ ἐμβολιασθέντες.

Ἐν ἔτει 1885 ἡ ἐπιδημία ἐθέρισε 278 ἀνθρώπους, πάντας μὴ ἐμβολιασθέντας· κατὰ τὸ διάστημα τούτο 3050 ἀνθρώποι, ἐμβολιασθέντες κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Freire ἔμειναν ἐντελῶς

ἀπρόσβλητοι, μνησθὲς οὐδὲ κατ' ἐλάχιστον παθόντες. Ἐν ἐκθέσει, πρὸ μικροῦ δημοσιευθείσῃ, ὁ καθηγητὴς καὶ οἱ δύο αὐτοῦ βοηθοὶ ἀναφέρουσι ὅτι ἐνεβολιάσαν 6500 ἄτομα, προσθέντες δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου 1885 μέχρι Σεπτεμβρίου 1886, κατ' ἣν περίοδον ἐγένοντο οἱ ἐμβολιασμοὶ, ἀπέθανον 1675 ἄτομα ἐκ τοῦ ἰκτερώδους πυρετοῦ, ἐξ ὧν 8 ἦσαν ἐμβολιασμένοι καὶ 1667 μὴ ὑποβληθέντες εἰς τὸν ἐμβολιασμόν.

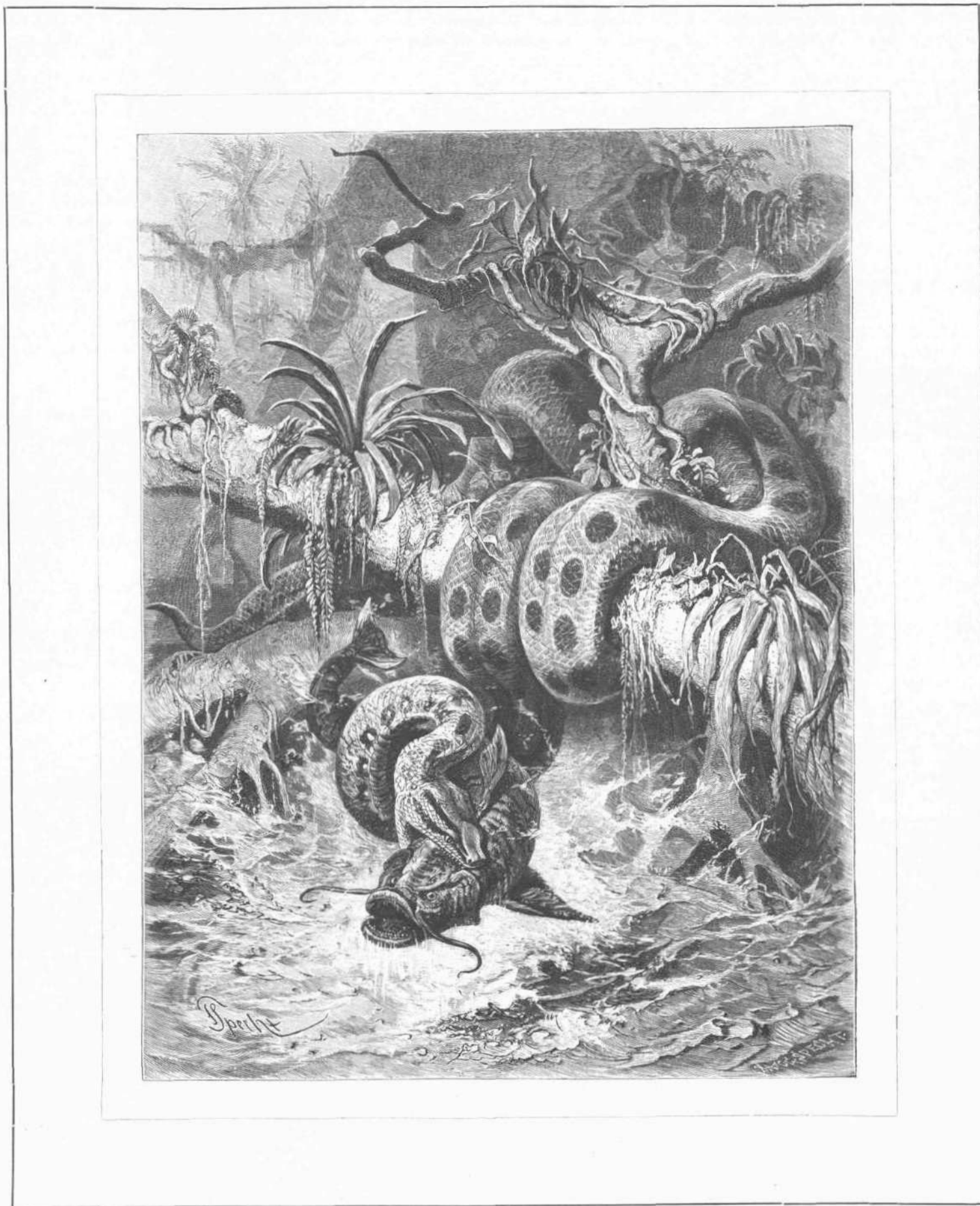
Οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι λαλοῦσι λίαν εὐγλύττως, ἐὰν ὑπολογίσῃ τις, ὅτι ἐν Ρίφ Ἰανείρῳ καὶ ταῖς λοιπαῖς πόλεσιν, ἐν αἷς ἐνακλήπται συνήθως ἡ ἐπιδημία, 160 χιλιάδες ἄνθρωποι εἰσὶν ἐκτεθειμένοι εἰς τὴν προσβολὴν τῆς νόσου. Λαμβάνοντες τοὺς ἀριθμοὺς τούτους ὡς θάσιν εὐρίσκομεν ὅτι αἱ ἀναλογίαι τῶν ἀποθνήσκουσιν πρὸς τοὺς ἐμβολιασμένους εἰσι 1 ἐπὶ χιλίων, ἐν ᾧ παρὰ τοὺς ἄλλους εἶναι 1 ἐπὶ ἑκατόν. Προϊόντος τοῦ χρόνου ἡ ἀναλογία αὕτη θέλει ἐλαττωθῆ, ἐὰν λάθωμεν ὅτ' ὅψιν ὅτι οἱ 8 προμνησθέντες θάνατοι συνέβησαν ἐν ἀρχῇ τῆς χρήσεως τοῦ ἐμβολιασμοῦ, ὅτε οὗτος ἦτο ἔτι ἀτελής. Ὁπωσδήποτε τὰ ἀποτελέσματα τῆς μεθόδου τοῦ καθηγητοῦ Δομίγγου Freire παρέχουσι ἡμῖν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ φοροποιὰ ἐπιδημίας θέλει ἰσχυρῶς πολεμηθῆ ἰσως καὶ ἐντελῶς ἐξαλειφθῆ ἐν ταῖς χώραις τῆς νοτίου Ἀμερικῆς καὶ τῆς ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς.

Ἡ ἐλπίς αὕτη φαίνεται ἀρκούντως δεδικαιολογημένη, ἐὰν λάθῃ τις ὅτ' ὅψιν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος τούτο δὲν ἐνέσκηψεν ἐν Ρίφ Ἰανείρῳ ἡ συνήθης ἐπιδημία τοῦ ἰκτερώδους πυρετοῦ. Ἀπὸ 35 ἔτων τὸ τοιοῦτον δὲν συνέβη. Καὶ τούτο πάντως ὀφείλεται ἐν μέρει εἰς τὰ εὐτυχεῖς ἀποτελέσματα τῆς νέας ταύτης μεθόδου τοῦ ἐμβολιασμοῦ, ἐπινοηθείσης ὑπὸ τοῦ διαπρεποῦς βραζιλιανοῦ ἱατροῦ.

ΑΡΧΑΙΑΙ ΤΙΝΕΣ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ.

ΤΑ σύγχρονα ἡμερολόγια, τὰ ὅποια προαγγέλλουσι στερεοτύπως καύσωνα ἐν μηνί Ἰουλίῳ καὶ χιόνα ἐν Ἰανουαρίῳ, δὲν εἶναι ἢ ἐξακολούθησι τῶν παλαιῶν τοιοῦτου εἶδους ἡμερολογίων, ὧν αἱ προφητεῖαι ἐμφαίνουσι ἡμῖν τὰς ἰδέας, ὡς εἶχον οἱ προπάτορες ἡμῶν περὶ τῆς μετεωρολογίας. Ἐρχομεν ὅτ' ὅψιν ἀρχαίων ἡμερολογίων τοῦ 17^{ου} αἰῶνος, διβλίον λίαν περίεργον, τόμον μικρὸν καὶ κομψότατον, φέροντα τὸν τίτλον "Ἠμερολόγιον ἢ καλενδάριον διὰ τὸ ἔτος 1693", καὶ ἐκδοσθέν μόνον μετὰ πολλῆς φιλοκαλίας ἐν Παρισίοις τύποις Λαυρεντίου Δουρῆ ἐν ὁδῷ Ἁγίου Ἰακώβου πρὸ τῆς κρήνης τοῦ Ἁγίου Σεβαστιανού. Ἐκαστῆ ἡμέρα τοῦ μηνὸς φέρει καὶ τὴν προφητείαν τῆς· οὕτω π. χ. ἀναγινώσκομεν ἐν μηνί Μαρτίῳ· "πρῶτον τέταρτον τῆς οὐρανίας. Πρωΐαι ψυχραὶ", ἐν μηνί Ἀπριλίῳ "Πανσέληνος. Πρωΐαι ὄροσεραι, ἔλαφραὶ βροχαί." Αἱ μετεωρολογικαὶ αὗται προρρήσεις συνδυάζονται πρὸς ἑτέρας προφητείας διαφόρου εἶδους, οἷον· "Μεγάλα προπαρασκευαὶ πόλεμου ἂν καὶ ἐξακολουθῶσι διαδοόμενα φθίμει εἰρηνικαί" (Νέα οὐρανία τοῦ Ἰουνίου). "Ἀκαμμία δημοκρατία θὰ εὖρῃ μέσον νὰ ἐξέλθῃ δυσχεροῦς θέσεως" (Νέα οὐρανία τοῦ Ἰουνίου). "Ὁ θάνατος μεγάλου τινὸς κληρικοῦ θὰ ἐπιφέρῃ μεταβολὴν τινὰ" (Νέα οὐρανία τοῦ Ἀγούστου). Ὁλόκληρον κεφάλαιον τοῦ Ἠμερολογίου ἀφιερῶται εἰς τὰς μεταβολὰς τῆς ἀτμοσφαιρᾶς καὶ εἰς τὰ συμ-

βάντα τοῦ ἔτους 1693. Ἰδοὺ ἐκ τοῦ κεφαλαίου τούτου αἱ πρῶται γραμμαὶ τῆς προφητείας τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου. "Θάνατοι παιδῶν καὶ ἀποβολαὶ γυναικῶν. Ἡ διάβασις στρατοῦ θὰ παρεμποδίσῃ τὴν καλλιέργειαν γαιῶν τινῶν κειμένων κατὰ τὴν μεθόριον γραμμὴν. Λόγιοι τινες θὰ τιμηθῶσι καὶ θὰ προσχθῶσιν εἰς ἀξιώματα" κ. τ. τ. Μετὰ τὸ περὶ Ἐκλείψεων κεφάλαιον ὁ συγγραφεὺς τοῦ περιέργου Ἠμερολογίου ἀναφέρει "Ὀδηγία ἀναγκαΐας εἰς πάντοτε εἶδους ἀνθρώπων διὰ τὴν χρῆσιν τῆς ἱατρικῆς." Ἐνταῦθα εὐρηται ἀστυαί τινες προλήψεις περὶ τῆς ἐπιρροῆς τῆς οὐρανίας. Δημοσιεύομεν τὰς περὶ λουτρῶν ὀδηγίας, τὰς περιεχομένας ἐν τῷ κεφαλαίῳ τούτῳ. "Ὅσον ἀφορᾷ τὰ λουτρά, πρέπει πρῶτον νὰ λάβῃ τις ὅτ' ὅψιν, ἂν ταῦτα γίνονται χάριν ὑγείας ἢ χάριν καθαριότητος μόνον, διότι καὶ ἐν τῇ μιᾷ καὶ ἐν τῇ ἑτέρα περιπτώσει αἱ κατάλληλοι διὰ λουτρὰ ἡμέραι εἶναι αἱ ἡμέραι, ὡς εἵπομεν ἀνωτέρω ὡς καταλλήλους διὰ τὰς ἀραιμάσεις. Ἐάν τις ἐπιθυμῇ νὰ λουσθῇ μόνον χάριν καθαριότητος, πρέπει νὰ τὴν κάμῃ ὅταν ἡ οὐρανία εὐρίσκηται ἐν τῷ σημείῳ τοῦ Ζυγοῦ ἢ ἐν τῷ σημείῳ τῶν Ἰχθύων. Ὅταν δὲ τὰ λουτρά γίνονται χάριν ὑγείας, δεόν νὰ τὰ κάμῃ, ὅταν ἡ οὐρανία ἦναι ἐν τῷ σημείῳ τοῦ Ἄραως ἢ τοῦ Ἡλίου. Οἱ φθιστικοὶ καὶ ἀδύνατοι πρέπει νὰ λούσωνται μόνον ὅταν ἡ οὐρανία εὐρίσκηται ἐν σημείῳ ὕδατος, ὡς τοῦ Καρκίνου, τοῦ Σκορπιοῦ ἢ τῶν Ἰχθύων." Τὸ κεφάλαιον τούτο καταλήγει διὰ τῶν παρατηρήσεων καὶ ὀδηγιῶν, περὶ τοῦ πότε δεόν νὰ λάβῃ τις καθάρσιον ἢ νὰ κείρῃ τὴν κόμην του. "Ἐάν θέλῃς ἢ κόμην σου νὰ αὐξήσῃ καλῶς καὶ πυκνῶς, δεόν νὰ τὴν κείρῃς εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς οὐρανίας." Περίεργον εἶναι ὅτι ἡ τελευταία αὕτη πρόληψις διατηρεῖται μέχρι σήμερον ἐν πολλαῖς χώραις τῆς Εὐρώπης. Εἰς τὰς ὀδηγίας ταύτας ὁ συγγραφεὺς τοῦ Ἠμερολογίου προσθέτει Παρατηρήσεις τινὰς, ἀφορούσας ἰδίως εἰς τὴν γεωργίαν, καὶ κανόνας ἐφαρμοστέους εἰς ἕλας τοῦ βίου τὰς περιστάσεις. Καὶ ἐκ τούτων ἀναφέρομεν τινὰς. Ἐκάστοτε γνώμων εἶναι ἡ οὐρανία. "Ἡ οὐρανία ἐν τῷ σημείῳ τοῦ Ταύρου, εἶναι κατάλληλος ἐποχὴ διὰ περιπάτους, δι' ἀγορὰς καὶ πωλήσεις, διὰ σὺναξιν συμβολαίων, διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν ἀγρῶν, δι' οἰκοδομὴν οἰκιῶν, δι' σὺναξιν γάμων καὶ φιλιᾶς καὶ διὰ ἀραιμάσεις καὶ καθάρσια πρὸς καταπολέμησιν τῆς μελαγχολίας." — Ἡ οὐρανία ἐν τῷ σημείῳ τοῦ Ζυγοῦ· ὅρα κατάλληλος διὰ ταξίδια, διὰ μετοίχησιν καὶ διὰ ἀλλαγὴν ἐνδυμάτων." Καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐπίστευον εἰς τὰς προφητείας ταύτας. Μὴ ὅμως καὶ σήμερον δὲν ὑπάρχουσι ἄνθρωποι ἀγαθοὶ δίδοντες τυφλὴν πίστιν εἰς τὰς προρρήσεις τῶν ἡμερολογίων;

Ο ΟΦΙΣ ΑΝΑΚΟΝΔΑΣ.

ΓΝΩΜΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ.

Ἄει τὸ λυποῦν ἀποδόικε τοῦ βίου·
μικρὸν τι βίου καὶ στενὸν ζῶμεν χρόνον.
Τρισθλίον γε καὶ ταλαιπώρον φύσει
πολλῶν τε μεσόν ἐστι τὸ ζῆν φροντίζων.
Ἄρ' ἐστὶ συγγενὲς τὸ λύπη καὶ βίος.
Μένανδρος.

Σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου· τούτων δὲ χρῆ
ὡς βῆστα καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπερᾶν.
Ἄνθρωπος ὧν
οὐδὲς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγε,
οὐδὲ μέχρι τέλους ἔμεινε εὐτυχῶν. —
Οὐκ ἐστὶν ὅστις πάντ' ἀγῆρ εὐδαιμονεῖ. —

Ἐγὼ τὸ μὲν δὴ πανταχοῦ θρulloόμενον,
κράτιστον εἶναι φημι μὴ φῶναι θροτῷ.
Εὐριπίδης.

Αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῆζειν βίου,
κακοῖσιν ὅστις μὴδὲν ἐξελάσσεται.
τί γὰρ παρ' ἡμᾶρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει
προσβείσα κἀναΐανισα τοῦ γε κατθανεῖν;
Οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου θροτὸν
ὅστις κενάσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται·
ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηέναι
τὸν εὐγενῆ χρῆ.
Σοφοκλῆς.

Ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσι ἡμεῖραι βίου,
ἢ δειλὸς ἐστὶν, ἢ δυσάγγελτος φρένας.
Ἄμοχθος γὰρ οὐδεὶς, ὁ δ' ἦμισα ἔχων μακάρι-
τατος.
Ἔθνη γὰρ ἀνδρῶν καὶ ταλαιπώρων γένος,
ὡς οὐδὲν ἔσμεν, πλὴν σκιαῖς εὐκότες
θάρος περισσὸν γῆς ἀναστρεφόμενοι.
Ὅρῳ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας, ἄλλο πλὴν
εἶδωλ' ἔδοι περ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν.
Ὁ αὐτὸς.

Η ΧΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΛΑΤΟΣ

ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΗΠΟΙΣ.

ΜΙΑ τῶν κυριωτέρων ἐργασιῶν ἐν τοῖς κήποις, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς ἐκτετα- μένοις κήποις, εἶναι ὁ καθαρισμὸς τῶν ἐν αὐτοῖς ὕδων, αἵτινες πολλὰκις κατακαλύ- πονται ὑπὸ ἀγρίων χόρτων. Καὶ εἰς τοὺς μικροῦς ἰδιωτικὸς κήπους ὁ καθαρισμὸς τῶν ὕδων εἶναι εὐκόλος· τοῦτο ὅμως δὲν συμβαίνει καὶ εἰς τοὺς μεγάλους κήπους, τοὺς δημοσίους ἰδίως, ἐν οἷς αἱ ὁδοὶ ἔχουσιν ἕκτασιν πολλῶν πολλὰκις χιλιόμετρων. Ἐν αὐτοῖς ἀπαιτεῖται μεγάλη φροντίς εἰς τὴν καθαρὰν τῶν ὕδων δια- τήρησιν, διότι τὰ ἄγρια χόρτα φύονται μετὰ ἀπελπιστικῆς ταχύτητος καὶ αἱ χεῖρες τῶν κη- πουρῶν δὲν ἐπαρκοῦσι ν' ἀφαιρέσωσι τὴν ἀσχη- μίαν ταύτην. Πολλὰ μέχρι τοῦδε προὔθησαν καὶ ἐδοκιμάσθησαν μέθοδοι πρὸς ἐπιτεύξιν τοῦ καθαρισμοῦ, ἀλλ' ὅλα ἀπέδειχθησαν πρόσκαιροι καὶ ἀνεπαρκεῖς. Ἐσχάτως ὅμως ἐδοκιμάσθη ἐν Γαλλίᾳ ἡ χρῆσις τοῦ ἀλατος, ἣτις ἀπεδείχθη ὅτι εἶναι ἡ πασὸν ἀσφαλοτέρα μέθοδος. Κή- πος δημοσίος ἀπέραντος ἔχων εὐρείας ὁδοὺς, ὀλίγιτον δὲ προσωπικόν, διατηρεῖτο καθαρώ- τατος καὶ τοῦτο μόνον ἔνεκα τῆς χρήσεως τοῦ ἀλατος, τὸ ὅποιον ἐστρώμετο ἐπὶ τῶν ὁδῶν. Γνωστὸν εἶναι ὅτι ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις πα- ρέχει ἕκ τινων δημοσίων ἀποθηκῶν ἄλας εἰς εὐτελεστάτην τιμὴν διὰ γεωργικὰς ἐργασίας. Ἐκάτῳ χιλιόγραμμά ἄλατος τιμῶνται 5 μόνων φράγκων. Τοῦ ἀλατος λοιπὸν γίνεται χρῆσις ἐν τοῖς κήποις πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς σειρώσε- ως, δηλ. πρὸς παρακώλυσιν τῶν ἀγρίων χόρ- των ἢ ἀναλογία εἶναι μίᾳ λίτρᾳ ἀλατος ἐπὶ 4 ἢ καὶ 5 τετραγωνικῶν μέτρων. Ἡ διὰ ἀλα- τος ἐπιστροφήσι, γινόμενη ἅπασι ἢ δις τοῦ ἔτους καταστρέφει ἐντελῶς τὰ ἄγρια χόρτα ἀπὸ τῶν ὁδῶν, τῶν πλατειῶν καὶ τῶν αὐλῶν, καὶ ἐν γένει ἀπὸ τῶν μερῶν ὁδῶν, τὰ ὅποια πρέπει νὰ ὦσιν ἀπληλαγμένα τῶν τοιοῦτων παρασίτων φυτῶν. Πρὸς τοῦτο ὅμως ἀπαιτεῖται, αἱ ὁδοὶ νὰ τηρῶνται καθαραί, ἵνα μὴ τὰ χόρτα φύονται ἐντὸς τοῦ ὑπο τοῦ ἀνέμου ἢ τῶν βροχῶν μετα- φορημένου χύματος. Ἡ ἰδέα τῆς χρήσεως τοῦ ἀλατος διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπιβλήθη εἰς τινὰς γεωπόνους, παρατηρήσαντας ὅτι ἀγροὶ τινες κεί- μνοι παρὰ τὴν θάλασσαν καὶ ἐνίοτε καταπλημ- μουρούμενοι ὑπ' αὐτῆς ἔμειναν ἐντελῶς ἀπλη- λαγμένοι ἀγρίων χόρτων. Τοιοῦτοι εἶναι οἱ ἀγροὶ τῆς νήσου Καμάργης παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ῥοδανοῦ, ἧς τὸ ἕδαφος θὰ ἦτο λίαν γόνι- μον, ἂν δὲν ἐκαλύπτετο πολλὰκις ὑπὸ ἀλμυρῶν ὑδάτων. Κήποι κείμνοι παρὰ τὴν θάλασσαν ἔχουσι συνήθως καθαρωτάτας τὰς ὁδοὺς, διότι ἡ ἄμμος, δι' ἧς ἐστρώνονται εἶναι ἀλμυρὰ, καὶ δὲν ἐπιτρέπει ὡς ἐκ τούτου εἰς τὰ ἄγρια χόρτα νὰ φύονται. Δὲν ἀπαιτεῖται ὅμως ἡ στρώσις τοῦ ἀλατος νὰ ᾖ παγεῖα, καὶ μάλιστα ὑφεί- λει ὁ κηπουρὸς νὰ προσέχη εἰς τοῦτο, καθότι συμβαίνει, ἂν τὸ ἄλας ᾖ πολὺ, νὰ παρασύ- ρηται ὑπὸ τῶν ὑδάτων πρὸς τὰς παρὰ τὰς ὁδοὺς εὐρισκομένας ῥίζας τῶν δένδρων καὶ νὰ κατα- στρέφῃ αὐτά. Παρατηρήθησαν φράκται ἀπο- ξηρανθέντες ἔνεκα τῆς γεινιάσεως τῶν ἀλμυρῶν ὁδῶν. Ἐὰν αἱ βροχαὶ δὲν ἦθελον παρασύρειν τὸ στρώμα τοῦ ἀλατος θὰ ἦρκει ἡ ἀναλογία μίᾳς λίτρας ἀλατος ἐπὶ 10 τετραγωνικῶν μέ- τρων καὶ τοῦτο ἅπασι τοῦ ἔτους· ἀλλ' ὅπου αἱ βροχαὶ εἶναι συχναί, ἡ ἄνω μηνιμονευσία ἀνα- λογία (1 λίτρα ἐπὶ 4—5 τετραγ. μέτρων) πρέ- πει νὰ τηρηθῇ· ἄλλως τὸ ἀποτέλεσμα δὲν ἐπι- τυγχάνεται. Πολλοὶ κατὰ καιροὺς προὔθησαν καὶ προτείνονται τρόποι πρὸς καταστροφήν τῶν

ἀγρίων χόρτων· οὐδείς ὅμως εἶναι ἀλάνθαστος, ἔσον ὁ διὰ τοῦ ἀλατος, ὅστις καὶ ἀπλοῦστατος εἶναι καὶ εἰς ἄκρον οικονομικὸς. Ὅταν γίνηται μετ' τὴν ἀπαιτουμένην προσοχὴν, ἡ ἐπιτυχία εἶναι θεθαία. Ταῦτα ἀναφέρει ἐν τῇ τελευταίῳ αὐτοῦ τεύχει τὸ ἐν Παρίσιον ἐκδοδόμενον "Πε- ριοδικὸν περὶ κηπουρικῆς", τὸ ὅποιον συνιστᾷ τὴν μέθοδον ταύτην εἰς τοὺς ἰδιωτικὰς ἐκτε- ταμένον κήπων καὶ εἰς τοὺς δήμους, τοὺς θέ- λοντας νὰ διατηρῶσι καθαροὺς τοὺς ἐν τοῖς δη- μοσίοις κήποις περιπάτους.

Ἄ ατμός ὡς θερμομετρον. Ἄγγλος τις ἐπιστήμων ἀναφέρει ἐν τῇ "Ἐφημερίδι τῶν σι- δηροδρόμων καὶ τῶν μηχανικῶν" παρατηρή- σεις ἐπὶ τῆς σέξεως, ἣτις ὑπάρχει μεταξὺ τοῦ ατμοῦ τοῦ ἐκπιπομένου ἐκ τῆς μηχανῆς σιδηροδρομικῆς ἀμαξοστοιχίας καὶ τῆς ὑπερ- μητρικῆς καταστάσεως τῆς ατμοσφαιρας. Ὅσα- κισ, λέγει, ὁ ατμός ἐπικρέμαται ἐν τῇ ατμο- σφαιρᾷ ὡς διαστάζων, ἐὰν ὁφείλῃ νὰ διαλυθῇ ἢ ὄχι, ἀπόδειξις εἶναι ὅτι προσεγγίζει ἢ στιγμὴ καθ' ἣν ἡ ατμοσφαῖρα θέλει εἶσθαι κεκορεσμένη ὑγρασίας. Ἄπ' ἐναντίας δέ, ὡς αἰεὶ ὁ ατμός διαλύεται ἀμέσως, ὡς ἀποροφώμενος, ὁ καιρὸς εἶναι ξηρὸς καὶ ὀλίγη πιθανότης ὑπάρχει βροχῆς. Οἱ κανόνες οὗτοι εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα μακρο- χρονίων παρατηρήσεων. Εἶδον, προσθέτει ὁ αὐ- τός, ἐν θερμῇ βενιῇ ἡμέρᾳ σιδηροδρομικὴν ἀμαξοστοιχίαν ἀνερχομένην ἀνωφέρειαν τινὰ ἐπὶ πλήρη πίσειν τῆς μηχανῆς, χωρὶς νὰ φαίνεται οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἴχνος ατμοῦ. Ἄλλοτε πάλιν παρατήρησα ὅτι ὁ ἐμπλῆκων ατμός εἶχε μῆκος 3—4 μέτρων, καὶ ἐνίοτε, ἐν ἡμέραις ὑγραῖς, ἡ ατμώδης οὐρὰ ἐξεστίνετο καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ἀμαξοστοιχίας καὶ πέραν αὐτῆς. Τὸ εὐθὺν τοῦτο ὑγρόμετρον συνιστᾷ ὁ παρατηρητῆς εἰς πάντας τοὺς ἔχοντας γαίαια παρὰ σιδηροδρομικὴν γραμμὴν, οἵτινες διὰ τοῦ τρόπου τούτου δύναν- ται νὰ προῖδων τὸν καιρὸν καὶ νὰ λάθωσι τὰ κατάλληλα διὰ τὰς ἀγροτικὰς τῶν ἐργασίας μέτρα.

Ἄγορά ἵππων. Πρὸ πολλοῦ ἤδη ὄλα αἱ Κυβερνήσεις τῆς Εὐρώπης ἐπέστειραν τὴν προ- σοχὴν τῶν εἰς τὴν ἵπποφορίαν, διότι ὁ ἵππος ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος παντὸς καλοῦ στρατοῦ καὶ πολλὰκις, καὶ δὴ κατὰ τοὺς τελευ- ταίους μεγάλους πολέμους, ἀπεδείχθη ὅτι τὸ ἱπικὸν τὰ μάλιστα συντελεῖ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν καὶ τὸν θρίαμβον ἐν τῇ μάχῃ. Ἐν τῶν πρω- τίστων μελημάτων ἐπομένων τῶν ἰσχυροτέρων Κυβερνήσεων εἶναι οὐ μόνον ἡ προμήθεια καλῶν ἵππων διὰ τὸ ἱπικὸν καὶ τὸ πυροβολικόν, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν τῇ ἰδίᾳ χώρᾳ ἀνάπτυξις τῶν διαφόρων ἱπικῶν βλαστών. Ὅπου ὑπάρχουσιν ἐκτεταμέναι πεδιάδες, κατάλληλοι διὰ βοσκήν, ἔχει καὶ ἡ ἵπποτροφία ἐπιτύχει· οὗτως ἐν Μεκλενβούργῳ, ἐν Ἄνωδέσῳ, ἐν Γαλικίᾳ καὶ ἐν Οὐγγαρίᾳ, ὅπου κατὰ ἀγέλας διατηροῦνται οἱ ἵπποι, καὶ ἀπο- τελοῦσι σημαντικὸν ἀντικείμενον ἐξαγωγῆς. Ἐ- σχάτως ἀνεγέννησαν ἐν Τεζῇ τῆς βορείου Ἀμερικῆς, ἔνθα αἱ ἐκτάσεις εἶναι ἀπέραντοι, ὑπεργράφη συμβόλαιον, δι' οὗ πλοῦσις τις κτη- ματίας, ἔχων πολλὰ ἵπποφορέα, ὁ Ἀδόλφος

Βουδνδς, ἐπώλησεν εἰς μετοχικὴν τινὰ Ἐται- ρίαν διὰ μίᾳς 200 χιλιάδας ἵππων. Ἡ τοιαύτη πώλησις ἵππων εἶναι ἡ μεγαλύτερα τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων. Ἡ ἔταιρία ἡ ἀγοράσασα τὸν μέγαν τοῦτον ἀριθμὸν τῶν ἵππων θέλει περι- ποιηθῆ αὐτοὺς δένοντες, ὅπως θραδύτερον τοὺς μεταπωλήσῃ με κέρδος σημαντικόν. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἵπποτροφίας ταύτης ἡ ἐν λόγῳ Ἐταιρία ἤγασεν ἐκτεταμένας γαίας καὶ προ- ἔλαβεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἐκπεύρους ἀν-θρώπους, τὸ πλεῖστον Οὐγγῆρους, ἕνα ἐπιτηρῶσι καὶ προαγάγων τὸν πλοῦτον τοῦτον.

Ἄ ταχυδακτυλογράφος Ἐρμαν. Ἄ γνω- στὸς οὗτος ταχυδακτυλογράφς, ἦ, ὡς ἠρέσκετο νὰ καλεῖται "καθηγητῆς τῆς μαγειρίας", ἀπέθανε κατ' αὐτὰς ἐν Καρλσβάδῃ τῆς Βοημίας ἐν ἡλι- κίᾳ 72 ἐτῶν. Ὅλιγα χροῖα ὑπάρχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ, ἃς δὲν ἐπεσκέφθη ὁ δραστήριος οὗτος ἀνὴρ, ὅστις κατόρθωσε νὰ ὑψώσῃ εἰς κῆπος εὐγενεστέρων περιωπῆν τὸ ἀγορτικὸν ἐπάγγελμα τῆς ταχυδακτυλογραφικῆς. Εἰς ὅλας τὰς Αὐλὰς ἦτο δεκτὸς καὶ πολλὰκις βασίλεις καὶ αὐτοκρά- τορες διηλθον χάριν αὐτοῦ εὐχαριστοὺς ἐσπερικῶς ὄρας. Ὁ πρῶην σουλτάνος Ἀμποῦλ Ἄζις τῷ ἔδιδε δι' ἐκάστην παράστασιν τοῦ χιλιάς λίρας ὀθωμανικὰς. Ὁ Ἐρμαν εἶναι ὁ ἐφευρετῆς τῆς "ἀνεξαντλήτου φιάλης", δηλ. τῆς φιάλης ἐκείνης, ἀφ' ἧς ἦνται ἐνώπιον τῶν θεατῶν ἅπειρα πο- τῆρια διαφόρων ποτῶν. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν 35 ἐτῶν, καθ' ἃ περιῆλθε τὸν κόμον, ἐπανεπλη- ρημένως ἐκέρδιος καὶ ἀπώλεσε μεγάλας περι- ουσίας. Ἦδη δὲ ἀπέθανεν ἑκατομμυριῶχος. Ἐν ἔτει 1873 κατὰ τὴν ἐν Βιέννῃ συνθεδίων χρηματιστικῆν κρίσιν ἀπώλεσε 1½ ἑκατομ. φρι- νιῶν. Ἰδίως ἐν τῇ νοτιῇ Ἀμερικῇ ὁ λίαν ἐπιτήδεις ταχυδακτυλογράφς ἦρατο θρίαμβος. Ὁ Ἐρμαν οὐ μόνον ἐκκαταρρόντητον ποδῶν 2 ἑκατομμυρίων καὶ 808 χιλιάδων δολλαρίων.

Στατιστικὴ πληθυσμοῦ τῆς Γαλλίας. Ὁ ἱατρὸς Chervin ἐξέδωκε περίερον στατιστικὴν περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γαλλίας. Κατ' αὐτὴν ἡ πρώτη καταγραφή τῶν κατοίκων ἐγένετο ἐν ἔτει 1801, ὅτε ἡ Γαλλία εἶχε πληθυσμὸν 27,349,003 ψυχῶν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης αἱ καταγραφαὶ ἐγένοντο τακτικῶς κατὰ πενταε- τία. Ἡ τελευταία καταγραφή εἶναι τῆς 30 Μαΐου 1886, ὅτε ἡ Γαλλία εἶχε πληθυσμὸν 38,218,905 ψυχῶν. Λαμβάνων τὴν αὐτῆσιν τοῦ πληθυσμοῦ κατὰ εἰκοσαετίαν παρατηρεῖται ὅτι αὕτη τόσο θραδέως προβαίνει, ὅστε μόνον ἐν ἔτει 2000 δύναται νὰ ἔχη πληθυσμὸν διπλάσιον τοῦ ἐν ἔτει 1801. Παραβάλλον δὲ ὁ μνηστῆς ἱατρὸς τὴν αὐτῆσιν τοῦ πληθυσμοῦ ἐν διαφόροις χώραις ἀποδεικνύει, ὅτι αὕτη εἶναι 12 μὲν ἐπὶ χιλίων κατοίκων ἐν Ἑλλάδι, 10 ἐν Ὀλλανδίᾳ καὶ Δανίᾳ, 9 ἐν Ἀγγλίᾳ, 8 ἐν Γερμανίᾳ καὶ τῇ Βελγικῇ, 7 ἐν Αὐστρίᾳ, ἐν Σουηδίᾳ, ἐν Πορ- τογαλλίᾳ καὶ ἐν Ἰταλίᾳ, 3 ἐν Ἰσπανίᾳ, καὶ 2 μόνον ἐν Γαλλίᾳ.

Βραβεῖον 500 ἀγγλικῶν λιρῶν. Ὁ ἐν Μαγκσετρίᾳ Ἄγγλος βιομήχανος Ellis Lever ἔθεσε συνεπείᾳ τῶν τελευταίων ἐν τοῖς ἀνθρα- κωρυχείοις ἐπισυμβασῶν ἀναφλέξων καὶ κατα- στοφῶν βραβεῖον 500 ἀγγλ. λιρῶν, ὅπερ προ- ὄρισται νὰ δοθῇ εἰς τὸν κατασκευάσαντα πρα- κτικὴν ἠλεκτρικὴν λυχνίαν διὰ τὰ ἀνθρακωρυχεῖα, ὅπως προλαμβάνονται τὰ φοβερά δυστοχημάτα. Ἀγγλικὴ τις ἐφημερίς ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὴν

πεντηκονταετῇ βασιλείᾳ τῆς βασιλίσσης Βικτω- ρίας 50 χιλιάδες ὄρναι καταΐθον, ὡς συνήθως, εἰς τὸ ἀνθρακωρυχεῖον, τὸ ὅποιον ἔχει τέσσαρας στοάς. Μικρὸν μετὰ τὴν 6 ὄραν ἠκούσθη φρι- κώδης ἐκποροσκόρησις καὶ ἀμέσως φλόγες ἀνε- φάνθησαν εἰς τὸ στόμιον τοῦ ὑπ' ἀρ. 2 φρέατος. Ἄνευ ἀναβολῆς ἐλήφθησαν τὰ κατάλληλα μέτρα καὶ οἱ εἰς τὸ φρέαρ καταβύθοντες ἠδυνήθησαν νὰ σώσωσι περὶ τοὺς 80, ἐν μέρει σώους, ἐν μέρει τετραυματισμένους. Οἱ λοιποὶ ὅμως ὑπέστησαν θάνατον οἰκτρῶν. Ἦδη ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ ἀν- θρακωρυχείου 50 πτώματα. Ἡ αἰτία τῆς ἀνα- φλέξεως τῶν ἀερίων δὲν ἐγένετο γνωστῆ, ἴσως δὲ καὶ θὰ μεῖνῃ διὰ παντὸς μυστήριον. Ἐπειδὴ ὅμως ἐν τοῖς θυλακίοις τῶν νεκρῶν εὐρέθησαν καπνοσούριγγες καὶ πυρῆα, ἀποδοτέα ἢ κατα- στροφή εἰς ἀσφύγωντον ἀμέλειαν. Ἡ βασί- λισσα Βικτωρία ἀπέσταλε συλλογητήριον τηλε- γράφημα εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς κομοπόλεως καὶ ἐξήτησε πληροφορίας περὶ τῶν ἐν ταῖς στοαῖς ἐργατῶν. Ἡ ἀπάντησις ἦτο, ὅτι ὀλίγοις ὑπάρχουσιν ἐλπίδες περὶ διασώσεως τῶν δυστο- χῶν ἀνθρώπων.

Ἄγεμονικὴ ὄρα. Ὁ ἐν Νέξ-Ἀλδάνῃ τῆς ἐπαρχίας Ἰνδιανῆς τῶν Ἠνωμένων τῆς Ἀμερικῆς πολιτειῶν πρὸ μικροῦ ἀποθιώσας Βα- σικτῶν de Pauw ἐκληροδότησεν ἐκ τῆς εἰς 8 ἑκατομ. δολλαρίων ἀνερχομένης περιουσίας του πέντε ἑκατομμύρια εἰς φιλανθρωπικὰ καὶ ἐκ- παιδευτικὰ καταστήματα, ἐν οἷς τὸ Πανεπιστή- μιον τῆς πόλεως τοῦ ἔλασεν ἐν ἑκατομμύριον δολλαρίων.

Περίεργος ἀνακάλυψις. Ἐν τῷ μητρο- πολιτικῷ ναφ τῆς ἐν Ἀγγλίᾳ πόλεως Win- chester, καθαριζομένου τοίχου τινός, εὐρέθη ἡ μολύβδινος λάρναξ τοῦ Ῥιχ' ἀρδου, δευτερο- τόκου υἱοῦ τοῦ Γουλιέλμου τοῦ Κατακτητοῦ. Ὁ ἡγεμονόπαις οὗτος ἐφανεύθη, ὡς γνωστὸν, ἐν κυνηγίῳ ὑπὸ ἐλάφου, ἣτις ἐνέτηξεν εἰς τὸ σῶμα του τὰ δεξὰ κέρατα αὐτῆς. Ὅτι ἡ νεκρικὴ λάρ- ναξ εἶναι αὕτη ἡ τοῦ Ῥιχ' ἀρδου ἐγνώσθη ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς. Πρόκειται δὲ ἡ λάρναξ ν' ἀνοιχθῇ ἐνώπιον ἐπιτηρῆς. Ὁ Ῥιχ' ἀρδου οὗτος ἀπέ- θανε πρὸ 700 περίπου ἐτῶν.

Ἄ αὐτοβιογραφία τοῦ Γράντ. Γνωστὸν ὅτι ὁ πρὸ τινος ἀποθιώσας στρατηγὸς Γράντ, πρῶην πρόεδρος τῶν Ἠνωμένων τῆς Ἀμερικῆς Πολιτειῶν, ἐγκατέλειπε αὐτοβιογραφίαν, ἀπο- θέσαν μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ. Ἐκ τοῦ λίαν ἐνδιαφέροντος τούτου βιβλίου ἐπωλήθησαν μέχρι σήμερον 312 χιλιάδες ἀντιτύπων, ἔξ ὧν εἰσο- πρήχθη τὸ οὐκ εὐκαταρρόντητον ποδῶν τῶν 2 ἑκατομμυρίων καὶ 808 χιλιάδων δολλαρίων.

Φρικώδης δυστόχημα ἐν τῷ Δουναβεί. Τριακόσιοι πενήκοντα προκηνηταί, μεταβαίνοντες ἀπὸ τῆς ἐν Οὐγγαρίᾳ κομοπόλεως Πάζ εἰς τὴν ἀπάνται καιεμένην Καλόσαν, ἔπασαν εἰς τὸν Δού- ναβιν, ἀνατραπέισις τῆς ἧς ἐπέβαινον μεγάλης λέμβου. Ἡ λέμβος ἦτο σαθρὰ καὶ παλαιὰ, ὁ δὲ πνέων ἄνεμος ἦτο θυελλώδης. Μόλις εὐ- ρίσκατο ἡ λέμβος εἰς ἀπόστασιν 100 μέτρων ἀπὸ τῆς μίᾳς ὄχθης, ὅτε μέγα κύμα χυθὲν ὀρ- μητικῶς ἐν τῇ λέμβῳ ἐπέφερε σύγχυσιν τοιαύ- την, ὅστε αὕτη ἀνετρέπη, καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ, τὸ πλεῖστον γυναῖκες καὶ παιδιὰ, ἔπεσαν εἰς τὸν ποταμὸν. Ἐκ τῶν 350 ἐπιβατῶν 208 ἐπνί- γχσαν, οἱ δὲ λοιποὶ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἄνθρω- πῶν, εὐώθησαν κολυμβῶντες. Ὁ συνοδεῶσιν τὴν πομ- πὴν ἱερὸς εἶδειε κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην μεγάλῃ γενναίωτιν, διότι οὐ μόνον ἔσωσε παιδιὰ τινὰ, τὰ ὅποια ἔπλεον ἐπὶ τῶν κυμάτων, ἀλλὰ καὶ τελευταίος πάντων διηρθύθη πρὸς τὴν ὄχθην κολυμβῶν, ἀφ' οὔ εἶδεν ὅτι οὐδεμία πλέον ἐλπίς ὑπῆρχε περὶ διασώσεως τῶν ναυ- αγῶν. Αἱ δύο ἀπάνται ἀλλήλων κείμεναι κο- μοπόλεις εἶναι θεοθυσιάζοντες εἰς πένθος.

Ἄ κρηγίσις ἐν ἀνθρακωρυχεῖῳ. Φοβερά ἐκρηγίσις συνέθη κατ' αὐτὰς ἐν τῷ ἀνθρακωρυχεῖῳ Οὐδστωνος παρὰ τὴν Γλασκώθην ἐν Σκωτίᾳ, οἷαν πρὸ ἐτῶν δὲν ἀνεγράψαν τὰ δελτία τῶν τοιοῦτων ἀπεισιῶν καὶ δυστοχῶς συχνῶν κατα- στοφῶν. Τὸ ἀνθρακωρυχεῖον τοῦτο συνορεύει πρὸς ἕτερον ἀνθρακωρυχεῖον, τὸ τοῦ Δίξωνος, ἔνθα πρὸ δέκα ἐτῶν 223 ἀνθρωποι ἀπώλεσαν

οἰκτρῶς τὴν ζωὴν. Τὴν προίαν τοῦ παρελθόντος Σαββάτου 160 ὄρναι καταΐθον, ὡς συνήθως, εἰς τὸ ἀνθρακωρυχεῖον, τὸ ὅποιον ἔχει τέσσαρας στοάς. Μικρὸν μετὰ τὴν 6 ὄραν ἠκούσθη φρι- κώδης ἐκποροσκόρησις καὶ ἀμέσως φλόγες ἀνε- φάνθησαν εἰς τὸ στόμιον τοῦ ὑπ' ἀρ. 2 φρέατος. Ἄνευ ἀναβολῆς ἐλήφθησαν τὰ κατάλληλα μέτρα καὶ οἱ εἰς τὸ φρέαρ καταβύθοντες ἠδυνήθησαν νὰ σώσωσι περὶ τοὺς 80, ἐν μέρει σώους, ἐν μέρει τετραυματισμένους. Οἱ λοιποὶ ὅμως ὑπέστησαν θάνατον οἰκτρῶν. Ἦδη ἐξήχθησαν ἐκ τοῦ ἀν- θρακωρυχείου 50 πτώματα. Ἡ αἰτία τῆς ἀνα- φλέξεως τῶν ἀερίων δὲν ἐγένετο γνωστῆ, ἴσως δὲ καὶ θὰ μεῖνῃ διὰ παντὸς μυστήριον. Ἐπειδὴ ὅμως ἐν τοῖς θυλακίοις τῶν νεκρῶν εὐρέθησαν καπνοσούριγγες καὶ πυρῆα, ἀποδοτέα ἢ κατα- στροφή εἰς ἀσφύγωντον ἀμέλειαν. Ἡ βασί- λισσα Βικτωρία ἀπέσταλε συλλογητήριον τηλε- γράφημα εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς κομοπόλεως καὶ ἐξήτησε πληροφορίας περὶ τῶν ἐν ταῖς στοαῖς ἐργατῶν. Ἡ ἀπάντησις ἦτο, ὅτι ὀλίγοις ὑπάρχουσιν ἐλπίδες περὶ διασώσεως τῶν δυστο- χῶν ἀνθρώπων.

Καταστρεπτικὴ πυρκαϊά. Ἡ τὴν ἐν Ῥουμανίᾳ πόλιν Βοτοσάνι σχεδὸν ἐντελῶς ἀπο- τεφρώσασα πυρκαϊά ἦτο τοσοῦτον φοβερά, ὅστε 800 οἰκίαι ἐγένοντο παρανόλημα τοῦ πυρός· δυστοχῶς καὶ δεκά ἀνθρωποι ἐβρον τὸν θάνατον ἐν μέσῳ τῶν ἐρείπειῶν. Αἱ ζημίαι εἶναι με- γάλα, καθότι ἐκ τῶν 800 οἰκιῶν μόνον αἱ 170 ἦσαν ἠσφαλισμένα. Ἡ ἐμπορικὴ συνοικία τῆς πόλεως ἐντελῶς ἀπετεφρώθη.

Μέγας σεισμός. Ὡς τηλεγραφικῶς ἠγ- γέλη ἰσχυρὸς σεισμός κατέστρεψε τὴν πόλιν Βέρνου ἐν Τουρκιστάνῃ. Μέχρι τοῦδε εὐρέ-θησαν 960 νεκροὶ ταφέντες ὑπὸ τὰς οἰκίας. Τοῦτο εἶναι ὅμως μόνον μέρος τῶν φονευθέντων ὡς λέγεται οἱ φονευθέντες ἀνερχόμενοι εἰς 6 χι- λιιάδας, κατ' ἄλλην δὲ εἶδον εἰς 8 χιλιάδας. Ἡ πόλις περιεῖχε 30 χιλιάδας κατοίκων, ὧν τὸ πέμπτον μέρος εὐρεν οἰκτρῶν θάνατον. Δύο χιλιάδες οἰκίαι ἦσαν λίθιναι· αὐταὶ κατέπεσαν ὅλαι· ἐν αὐταῖς ἀριθμοῦνται 23 ῥωσικαὶ ἐκ- κλησίαι, δύο τουρικὰ τζαμιά καὶ μία συναγωγὴ.

Ἄ θόρειος πόλος. Ἡ ἰδέα τῆς μέχρι τοῦ θορείου πόλου προχωρήσεως ἐπαχολεῖ διη- νεκῶς τοὺς ἐν τῇ βορείῳ Ἀμερικῇ ἐπιστήμονας καὶ ἐπανειληγμένους γίνονται ἀπόπειραι πρὸς τοῦτο. Ἦδη ἀγγέλλεται ὅτι εἰς τῶν ὑπαλλήλων τῆς μεγάλης ἑταιρίας τοῦ Οὐδστωνος, ὁ Ἀλέ- ξανδρος Μάκ-Ἀρθούρος, ἀνεχώρησεν ἐκ Βιννι- πέγης, σκοπὸν ἔχων νὰ περιπλεύσῃ τὴν δυτικὴν παραλίαν τοῦ κάλπου τοῦ Οὐδστωνος, ὅπως ἐκεῖ-θεν λάθῃ τὴν πρὸς βορρᾶν διεύθυνσιν. Τὰ μέρη ταῦτα εἶναι ἀκριθῶς ἐκείνη, ἐν οἷς ἐξηφανίσθησαν ὁ Ῥὸς μετὰ τῶν ὁπαδῶν του ἐν ἔτει 1829 καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Φραγκλίνος μετὰ τῶν γενναίων συντρόφων του. Ὁ Μάκ-Ἀρθούρος σκοπεῖ νὰ διαχειμιάσῃ τὸ πρῶτον ἔτος ἐν τῇ χώρᾳ τοῦ βασιλέως Γουλιέλμου, ὅπως τὸ ἐρχόμενον θέρος προχωρήσῃ πρὸς βορρᾶν πρὸς τὰ ἐτι ἄγνωστα μέρη. Ἡ ὄλη περίηγησις θὰ διαρκήσῃ τρία ἢ τέσσαρα ἔτη.

Αἴνιγμα 541.
Ἄταν ἦναι νηνεμία,
Οὐράν ἔχον με ὄρῃς·
Ἄποσπῆς πλὴν τὴν οὐραν μου,
Ζῶων ἐλέπεις μετ' οὐράς.
Π. Κ. ἐν Πετροῦπόλει.

Ἐκ τεσσάρων λέξεων, σημαίνουσῶν α.) με- γάλῃν ἔκτασιν· β.) ἀξίωμα στρατιωτικόν· γ.) ὄνομα κύριον καὶ δ.) ἐπαρχίαν τῆς Ἑλλάδος, σχηματισθῆτω ἀστήρ, οὗ τὸ κοινὸν κέντρον εἶναι τὸ στοιχεῖον Α.

Ἰφιγένεια Α. Πασσαλίδου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

Πρόβλημα 543.

Σ	Ο	Κ	Δ	Γ	Ε
Ν	Λ	Μ	Η	Θ	Τ
Ω	Ν	Η	Ρ	Α	Σ
Ε	Ν	Ω	Φ	Ω	Ο
Σ	Μ	Η	Ν	Ο	Εβ.

Ἐκ τῶν ἄνω στοιχείων σχηματισθῆτω ἄρ- χαῖον ῥήγην, ὅπερ εὐρηται παρ' ἀρχαίῳ τρα- γικῷ ποιητῇ.

Πρόβλημα

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STRASSE 41. LEIPZIG.

ΑΓΓΕΛΙΑ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ.

ΤΑ ΑΠΑΝΤΑ

(εἰς μέγα ὄγδον).

Ἡ ἐκδοσις ἤρξατο τὸ 1874.

Τόμ. Α. Σελ. 500.
Λυρική ποίησις. Ὕμνοι· ᾠδαί· πατριωτικά· Παντοῖα· Σαπφικά· μῦθοι· Βουκολικά· διανομέων ἐφημερίδων· εἰς λευκώματα· Ἀνθώ· Μεταφράσεις. Εἰσὶ δ' ἐκ τούτων τὰ μὲν γεγραμμένα εἰς καθαρὸν ὄρον, τὰ δὲ εἰς δημοτικὴν γλῶσσαν. — Εἰς ξέναν γλῶσσαν (γαλλικὴν, γερμανικὴν, ἀγγλικὴν).

Τόμ. Β. Σελ. 485.
Διηγηματικὴ ποίησις. Δῆμος καὶ Ἑλένη. Λαοπλάνος (εἰς ζῳματα πέντε). Διονύσου πλοῦς. Γοργὸς ἰέραξ. Ταξιδευτρία. Μετάφρασις τοῦ Α' τῆς Ὀδυσσεΐας (εἰς ἑξαμέτρους). — **Δραματικὴ ποίησις.** Τραγωδία, οἱ Α'.

Τόμ. Γ. Σελ. 437.
Δραματικὴ ποίησις. Τραγωδίαι· Δούκας· Φροσύνη. — Κωμῳδίαι· Μνηστὴρ τῆς Ἀρχοντοῦλας.

Τόμ. Δ. Σελ. 410.
Δραματικὴ ποίησις. Τραγωδία· Παραμονή. — Κωμῳδίαι· Τοῦ Κουτρούλη ὁ γάμος. Διὸς ἐπίσκεψις.

Τόμ. Ε. Σελ. 382.
Προσίμιον περὶ Μετρικῆς. **Μεταφράσεις ἑμμετροὶ ἀρχαίων δραμάτων.** Ἀντιγόνης Σοφοκλέους· Νεφελῶν, Εἰρήνης, Ὁρνέων Ἀριστοφάνους.

Τόμ. Στ. Σελ. 352.
Τόμ. Ζ. Σελ. 398.
Ἑμμετρος μετάφρασις τῆς Ἱερουσαλὴμ τοῦ Ἰάσσου.

Τόμ. Η. Σελ. 442.
Πεζὰ διηγήματα. Ἀδβέντη· τοῦ Μωρέως. Λείλα· Ἐκδρομή εἰς Πόρον.

Τόμ. Θ. Σελ. 416.
Ἑμμετροὶ μετάφρασεις νέων δραμάτων. Ναθάν, τοῦ Λέσσιγγος. Τέλλος, τοῦ Σχιλλέρου.

Τόμ. Ι. Σελ. 444.
Πεζὰ διηγήματα. Συμβολαιογράφος Τάπας· Ὑφανταὶ τῆς Ἀνσσης, Φυλακαί. Χρυσοῦν μαστίγιον. Γλουμιμάουθ. Εἰς τὰς κορυφάς· Ἀμαζῶν· Ἐυάη.

Τόμ. ΙΑ. Σελ. 493.
Πεζὰ διηγήματα. Κακουρχειοδικεῖον Ἑλισαβετῶνος. Καμινάπτηξ. Καλμίνα. Δύο ἀδελφαί. Βροῦτος Κουρτέρρος. Δύο υἱοί. Ἀδάμας.

Εὐδαίμων οἰκογένεια. Ὀδοιπορικαὶ ἀναμνήσεις ἐξ Ἀγγλίας. Δύο πόλεις τῆς Ἀδριατικῆς. Βιογραφία Ἐρσεχθίου. Συνέντευξις. Δρέσδη. Ἐπιστολαὶ ἐκ Βερολίνου.

Τόμ. ΙΒ. Σελ. 539.
Ἑμμετροὶ μετάφρασεις. Δάντου Κόλασις. Αἰσχύλου Πέρσαι. Γαίτου Ἰφιγένεια. Σαιξπηροῦ Ἰούλιος Καῖσαρ.

Τόμ. ΙΓ. Σελ. 576.
Τόμ. ΙΔ. Σελ. 422.

Ἱστορία τῆς ἀρχαίας καλλιτεχνίας (μετὰ 33 Πινάκων).

ΥΠΟ ΤΥΠΩΣΙΝ.

Τόμ. ΙΕ.

Τόμ. ΙΣΤ.

Τόμ. ΙΖ.

Πολιτικά ἀρχαιοτήτες.

Ἐπιγραφικὴ (μετὰ πινάκων). — Τοπογραφία τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν (μετὰ τοπογραφικοῦ πίνακος).

Ἐν τῷ ΕΣΠΕΡῳ ἐκδόονται.

Ἑμμετρος μετάφρασις τοῦ Φαύστου τοῦ Γαίτου.
Πωλοῦνται, καὶ ἕκαστος τόμος ἰδίως πρὸς Δρ. 6, ἐν Ἀθήναις, παρὰ τῷ Βιβλιοπώλῃ Κ^ϑ Κωνσταντινίδῃ καὶ ἄλλοις· προσέτι καὶ παρὰ τῷ Κ. Ἀλεξ. Ρ. Ραγκαβῇ (υἱῷ).

BIENNH

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ

ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

Ἡ Waarenhaus „Zur Monarchie“ τῆς Βιέννης συνέστησεν ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου ὑποκατάστημα ἐν Κωνσταντινουπόλει, Γιουσούφ Ἰζεδὶν γὰν ἀριθ. 1, καὶ ἀποστέλλει

ΔΙΑ 9 ΦΡΑΓΚΑ ΜΟΝΟΝ

ἕν ἐκκρεμὸς ὀρολόγιον χρῶλον τὰς ὥρας καὶ τὰς ἡμισείας, οὕτως ὁ ἐφευρετὴς ἐτύχεν αὐτοκρατορικοῦ καὶ βασιλικοῦ διπλώματος. Τὸ ὀρολόγιον τοῦτο περιστεφανοῦται διὰ ἐστὶλβωμένον καρυϊνοῦ ξύλου, τὸ δὲ κινήτριον αὐτοῦ σύγκειται ἐξ ὀρειγάλκου.

Ἐκτὸς τῶν ῥηθέντων πλεονεκτημάτων τὸ ἐκκρεμὸς τοῦτο ὀρολόγιον κατέχει ἀνεκτίμητον τιμὴν ἰδιότητα, τοῦτέστιν ἡ πλάξ αὐτοῦ λάμπει ἐν τῷ σκότει δι' ὠραίου κυανοῦ χρώματος, διὰ θαυμαστῆς λάμπσεως, μαγικῆς οὕτως εἰπεῖν. Ἡ τακτικὴ πορεία τοῦ ὀρολοῦ τοῦτου ὡς καὶ ἡ δύναμις τοῦ φωτός τῆς πλάξος του εἰσὶν ἐξηραλισμέναι.

Οἱ ἀπειροὶ πελάται, οὕτως εἶδον καὶ ἠγόρασαν τὸ ἐκκρεμὸς τοῦτο ὀρολόγιον εἰσι καταγοητευμένοι, ὡς λαβόντες αὐτὸ

δι' ἀπίστευτον εἰλαχίστης τιμῆς.

Νομίζομεν ἐπιτότου τὰ ὀρολόγια ταῦτα ἀνεκαλύφθησαν, οὐδεὶς εἶδεν οὔτε θὰ ἴδῃ ἴσως παρόμοιον τι ἔργον τῆς βιομηχανίας διὰ τοιαύτης ἐξαιρετικῆς καὶ εὐτελοῦς τιμῆς ἀγοραζόμενον.

Ἀποστέλλομεν τὰ ὀρολόγια διὰ ταχυδρομικοῦ ἐντάλματος ἢ διὰ χρηματικῆς προκαταβολῆς.

Ἀπασαὶ αἱ παραγγελίαι δεόν' ἀπευθύνονται εἰς

Waarenhaus „ZUR MONARCHIE“

Κωνσταντινουπόλις, Γιουσούφ Ἰζεδὶν γὰν ἀρ. 5, Γαλατᾶ, ἐναντι τοῦ γαλλικοῦ ταχυδρομικοῦ καὶ παραπλευρῶς τοῦ γερμανικοῦ.

Σημ. Αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ προερχόμεναι παραγγελίαι δύνανται ἐπίσης ν' ἀπευθύνονται κατ' εὐθέταν πρὸς τὴν Waarenhaus „Zur Monarchie“ III Hintere Zollamtsstrasse ἀρ. 9.

Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ὁ ἐπιστέλλον κερδίζει 1 φρ. καθ' ἕκαστον ὀρολόγιον, οὕτως ὥστε ἢ ἀγοράσῃ τοῦτο διὰ 8 φρ. μόνον.

BROCKHAUS'

CONVERSATIONS-LEXIKON.

Ἐκδοσις Π'. ἐπηρξημένη καὶ διὰ 400 εἰκόνων καὶ γεωγραφικῶν χαρτῶν κεκοσμημένη.

Τὸ πλοῦσιον τοῦτο Λεξικόν, ἐν τεύχεσι 240 πρὸς φοίνικας 50 ἕκαστον, θέλει ἀποτελέσει 16 ὀγκώδεις τόμους, ὧν οἱ 11 ἔδημοσιεύθησαν ἤδη.

Ἐκαστος τόμος τιμᾶται·

Ἀδετος μὲν μαρκῶν 7.50.

Δεδεμένους διὰ λινόῦ μ. 9.

Ἡμιδερμάτινος μ. 9.50.

Ἐπὶ ἐξαιρετικοῦ χάρτου καὶ πλουσίως δεδεμένος μ. 15.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ

ΤῶΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΩΝ ΤΟΥ ΕΝ ΤΕΡΓΕΣΤῃ ΑΥΣΤΡΟ-ΟΥΓΓΡΙΚΟΥ ΛΟΨΑ.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Τεργέστης·

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΚΑΙ ΚΙΝΑΣ (διὰ τῆς διώρυγος Σουέξ), εἰς Χόγκ-Κόγκ, διὰ Βρεντησίου, Πόρτο-Σαῖδ, Ἀδεν, Βομβάης, Κολόμβου, Πέναγγ καὶ Σιγκαπώρης τῇ α'. ἐκάστου μηνὸς εἰς τὰς 4 μ. μ.

Εἰς Καλκούτταν διὰ Πόρτο-Σαῖδ, Σουέξ, Ἀδεν καὶ Κολόμβου τῇ 15 Ἰανουαρίου, 15 Φεβρουαρίου, 15 Μαρτίου, 15 Ἀγούστου, 15 Σεπτεμβρίου, 15 Ὀκτωβρίου, 15 Νοεμβρίου καὶ 15 Δεκεμβρίου εἰς τὰς 4 μ. μ.

Ἐπὶ τῆς γραμμῆς Τεργέστης-Βομβάης τὰ ἀτμόπλοια ἡμέλῃ διανύει 10 μίλια τὴν ὥραν, μεταξὺ δὲ Βομβάης καὶ Χόγκ-Κόγκ 9 μίλια.

ΓΡΑΜΜΗ ΑΙΓΥΠΤΟΥ. Ἐκάστην Παρασκευὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν διὰ Κερκύρας (συγκοινωνία πρὸς τὸ Πόρτο-Σαῖδ καὶ τὴν Συρίαν).

Πλεοτέρας πληροφορίας δίδει ἢ ἐν Τεργέστη Διεύθυνσις καὶ τὸ Γεντκὸν Πρακτωρεῖον τοῦ αὐστρου-ουγγρικοῦ Λόυδ ἐν Βιέννῃ (Schwarzenberg-Platz ἀρ. 8).

ΓΡΑΜΜΗ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. Ἐκάστην Τρίτην εἰς τὰς 4 μ. μ. εἰς Ἑλλάδα μέχρι Σμύρνης, ἐναλλάξ διὰ Φιουμίου, Βρεντησίου, Πειραιῶς, καὶ διὰ Ἀγκῶνος κτλ.

ΓΡΑΜΜΗ ΒΡΕΝΤΗΣΙΟΥ-ΠΕΙΡΑΙΩΣ. Ἐκ Βρεντησίου τὴν Πέμπτην ἐκάστης ἑβδομάδος τὸ μεσονύκτιον διὰ Κέρκυραν, Πάτρας, Κόρινθον, Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ.

Ἐκ Πειραιῶς διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς Κόρινθον, καὶ ἐκ Κόρινθου διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου ἐκάστην Δευτέραν, τὴν μεσημβρίαν διὰ Πάτρας, Κέρκυραν εἰς Βρεντησίον.

Τὴν Τετάρτην (ἐκάστην δευτέραν Τετάρτην ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου) τῇ 8 μ. μ. εἰς Φιούμιον, Κέρκυραν, Πάτρας, Κατάκλων, Καλάμας, Πειραιᾶ, Θεσσαλονικίαν, Θεσσαλίαν μέχρι Κωνσταντινουπόλεως.

Τὸ Σάββατον τῇ 2 μ. μ. εἰς Κωνσταντινουπόλιν με προσέγγισιν εἰς Κέρκυραν καὶ Πειραιᾶ· εἴτα δὲ ἐκ Πειραιῶς εἰς Σύρον, Κρήτην, Σμύρνην, Συρίαν, Θεσσαλίαν, καὶ διὰ Κωνσταντινουπόλεως εἰς τοὺς λιμένες τοῦ Εὐξείνου Πόντου (τῆς μαύρης θαλάσσης) καὶ τοῦ Δουνάβεως.

Εἰς ΤΥΝΙΔΑ κατὰ δεκαπενθημερίαν, τὴν Πέμπτην ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου εἰς τὰς 4 μ. μ. διὰ Ἀγκῶνος, Βάρης, Βρεντησίου, Μεσσηνίας, Κατάνης, Συρακουσῶν καὶ Μελέτης (Συγκοινωνία ἐν Ἀγκῶνι διὰ Φιούμιον καὶ ἐκ Φιουμίου).

Εἰς **ΔΑΛΜΑΤΙΑΝ** τὴν Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον ἐκάστης ἑβδομάδος.